

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen - 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 6. ŘÍJNA 1993 - ČÍSLO 64 - WEDNESDAY OCTOBER 6, 1993

65c

JAKOU OPOSICI

S určitým zjednodušením lze dva z proudů, které již uvnitř ČSSD spolu zápasí o hegemonii, snadno rozpoznat podle jejich vztahu k vládní koalici. Jeden, takzvaný rakovnický, hlásá opozici moderátní, mírnou a v mezích zákona, druhý, "zemanovský", opozici rabiátní, agresivní, vždy a všude. (Mimo půdu Lidového domu, v ASD, by bylo možno vysledovat ještě třetí koncepci: opozici takřka nulovou, ba až ztotožnění s vládou.) Řekněme rovnou, že všechny tři tyto postoje mají se skutečnou sociálně demokratickou politikou málo společného: orientují se tak či onak podle vlády, pouze reagují, místo aby aktivně zastávaly vlastní, nezávislou linii, určenou jen konkrétním předmětem politiky.

Ruský vice president Alexander Rutskoi mluví před svými podporovateli před ruským parlamentem.

HLASY Z ČECH

Jaroslav Moudrý

Samočinný papírový rozklad a rozpad komunismu od konce roku 1989 krátce po té, co obchodní bilance režimu dostala teprve červenou barvu, probíhá různými údobími, ale při bližším pozorování lidé, kteří nemají zglachšaltované mozky, docházejí k názoru, že u nás doma panuje anarchie. Anarchie v myšlení, anarchie v chování, anarchie v tvorbě nových institucí, prostě politicko-sociální anarchie, která nevěští nic dobrého.

Je nekonečná řada důkazů o původcích této společenské dekadence, ale jedním z nejsmutnějších úkazů je činnost štváčů, kteří chtějí rozdělit domov a české zahraničí. Tím českým zahraničím považují naše lidi, kteří svými srdci a mozky jsou opravdu Čechy a také tak jednájí, bez postranních úmyslů, velmi často prospěchářských. Kritizovat lidi, kteří jen proto, že žijí v cizině, že ničemu nerozumí, že nechápu vývoj doma a pod., je vyložená hloupost. Dnešní lidé vědí o starém Babylonu, Řecku.

Pokračování na str. 4

HROBAŘI JAZYKA ČESKÉHO

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Co nedokázala totalita, samet prosadil

Tak se nám soudruzi dočkali. Vyšla nová "Pravidla českého pravopisu", na která tak dlouho a netrpělivě čekali. V křečích je porodil "Úsměv pro jazyk český České akademie věd". Instituce, vytvořená bolševickým režimem a tomuto doposud poplatná. Po dlouhá léta byla teplým hnízdečkem pro různé socialistické "vědce", jejichž "vědecké práce" mnohdy měly nanejvýš úroveň písemky žáka pomocné školy. Nejdůležitější v těchto "vědeckých dílech" vždy byl pevný ideologický základ! Nyní tato zprofanovaná instituce stejně oddaně slouží novému sametovému panstvu. Práci na úkolu, zadaném ještě za bolševické totality, zdárně ukončila pod sametovou záštitou.

Nová "Pravidla českého pravopisu" mají zřejmě vyhovět především požadavkům nekultivovaného a pologramotného davu. U sametových zastánců absurdity samozřejmě našla podporu. Seznamte se nyní s

pokračování na str. 5

Čechové, koruny a Slováci

Sidney Zdeněk Rutar, Brooklyn

Pravidelní čtenáři tabulace Zahraničního kursu valut v newyorském časopise Times museli upozorovat náhlou změnu, ke které došlo Idibus Augustit (na den srpnových úd). Obvyklý záznam "c-Czechosl Rep. ("Koruna") zmizel. Byl nahrazen novým řádkem "c-Czech Rep. (Koruna)", což v této věci zakončilo separaci ČR od Slovenska (pátek 13. srpna 1993, s. D14). Etymologický původ slova "koruna" lze dovést k latinskému "corona", t.j. koruna (císařů římských a dalších monarchů; v 11. století to byl zlatý peníz).

V proudu vědomých představ si vzpomínám, že mi strýc dával stříbrnou dvacetikorunu zhruba jednou za rok, jež měla tenkrát cenu zaokrouhleně SI nebo pět marek. Vykládal mi, jak bojoval na straně Spojenců v Dobrudži, u Bachmače, o svém přesunu do Francie a Itálie, a začátkem 1919 na jižní Slovensko, kde byl svědkem bolševických zvěrstev Kuna a Bély a jeho stoupenců, kteří trestali Slováci, stranic Čechům pověšením za nohy tak, aby se dusili svou vlastní tkání po chvatné

Pokračování na str. 2

Jegor Gajdar znovu povolán

Miroslava Majerčíková — RFE

Možno nevíte, že Rusko má troch prvých podpredsedov vlády a devať podpredsedov vlády. Začiatkom mesiaca došlo medzi nimi k závažnej zmene. Prezident Boris Jelcin oznámil, že sa vracia ako prvý podpredseda vlády Jegor Gajdar, ktorého v decembri uvoľnil z funkcie úradujúceho premiéra.

Jegor Gajdar je 37-ročný ekonóm, ktorý sa pokladá za autora programu reforiem ruského hospodárstva. Vlní v decembri ho musel Jelcin na nátlak opozície prepustiť z funkcie, ale Gajdar zostal i naďalej hospodárskym poradcom ruskej vlády. Jeho návrat do dôležitej funkcie, kde bude mať zasa na starosti všetky hospodárske záležitosti, je neočakávaný. Ruský prezident chce zrejme týmto krokom vyriešiť aj spor medzi dvoma podpredsedami vlády Olegom Lobovom a Borisom Fjodorovom a ich protichodnými hospodárskymi koncepciami, ktoré začínali vyvolávať vážny politický rozkol.

V decembri vystriedal Jegora Gajdara Viktor Černomyrdin, techno-

pokračování na str. 5

Čechové, koruny, a...

orchiektomii.

Po mnichovském diktátu, okleštěné Čechy a Země moravsko-slezská byly během noci na březnové ódy (t.j. 15.III.) zabrány Hitlerem. (Na rozkaz okupantů od 6. hodiny ranní směr dopravy byl přesunut na pravou stranu jízdní dráhy). Kě byla přejmenována na Krone/Koruna (se zkratkou K tak jako za Rakouska-Uherska po roce 1892) a její cena byla stažena na výši DM 0.10. Za monarchie dvacetikoruny a desetikoruny byly ze zlata, pětikoruny a koruny ze stříbra. Jeden československý dukát stál Kč 100, Kč 1 byla ražena z niklu, protektorátní K1 byla brzy zhotovována ze zinku. Samozřejmě němečtí vojáci a důstojníci měli možnost jít si nakoupit co se dalo se svou oficiální 50%ní slevou. Roku 1940, když otec chtěl naplnit balíček s potravinami do 2 kg pro svého bratra, jenž byl přesunut z Dachau do Buchenwald (co vězeň N-6339 v KZ táboře), koruna ztratila svoji nákupní cenu, a muselo se měnit za látky na šaty, kterých si moudře nakoupil do zásoby.

Roku 1945 sovětské vojáci často používali svůj způsob nakupování se slovou 100%, počínajíc se obecně známou ruskou frází "Davaj časy!" t.j. "Naval hodinky!" Jako student a pomocná vědecká síla v anglickém semináři Masarykovy university jsem byl denuncován udavačem co protikomunista. Výhrůžky při třech výsleších i po nich překonaly můj strach z ledových říček na Šumavě. Na velikonoční pondělí (1949) s přesnými instrukcemi bývalého vedoucího řk. skautů, před několika léty zemřelého ndp. faráře v Harmanicích, se mi podařilo vyhnout se strážím, když jsem sledoval jím vytčenou stezku směrem k hoře Debrník/Lakeberg (1339m) a přes údolí potoka Deffernik do US zóny. Mladší bratr mého otce, nepolitický soudce rovněž odmítl podrobit se a skákat, jak by komunisté pískali za což byl roku 1950 přeškolen na dlaždiče ulic. Teprve po 42 letech jsem se s ním mohl opět setkat a roku 1992 jsem pak i se svým synem oslavil jeho 85. a své 65. narozeniny. Můj otec zemřel roku 1942. (Jeho zdraví bylo podlomeno inkarcerací v soudní vazbě pro české letáky místní výroby r. 1916. Byla to opravdu jen velkorysá amnestie upřímně zbožného Císaře a krále Karla (III. počítaje ho co krále českého), jež zachránila život mého tatínka.

Vracím se k přehledu zahraničního kursu valut na ódy srpnové, kdy se tam objevil záznam, jenž mi připomněl "triskaidekafobii". Bylo tam totiž vytištěno "Slovak Rep (Slovak)". Najednou se mi vynořila v mysli otázka, kolik má cenu jeden Slovák (jako měnová jednotka?) Zní to více jako nechťný vtip, či jako subtilní etnické opovrzení? I když ten bezmyšlenkovitě otisknutý záznam, způsobený vynechánkou (či byl to přece jen nějaký darebný šotek?), byl mlčky příštího dne uveden správně (14.VIII), má-li se odpovědět na faktickou otázku slovy "Pouze 0.0303 v dolarech, t.j. kolem 3 centů", tento rozený Čech, Američan po svobodném rozhodnutí, kolejni profesor na pensi a zatvrzelý polyglot — velmi rozhodně má za to, že američtí Slováci si zajisté zaslouží alespoň něco na omluvu, třeba ve formě tohoto dopisu.

Kouř z ohně v ruském parlamentě blízko řeky Moskvy

■ Slovensko

Po tom, co byl na Slovensku zlikvidován Občianský inštitút Bratislava, který se zabýval výzkumem veřejného mínění, řada jeho bývalých pracovníků založila nový ústav "Centrum sociálnej analýzy", který v březnu t.r. uveřejnil svoji první studii v angličtině nazvanou Current Problems of Slovakia after the Split of the ČSFR. Tato studie dobře objasňuje nynější veřejné mínění na Slovensku a některé výsledky nebudou bez zajímavosti pro naše čtenáře:

Byli byste hlasovali pro rozdělení ČSFR? ANO 50%, ANO 29%, NEVÍM 8%.

Byla ČSFR rozdělena proti vůli obyvatel Slovenska? ANO 45%, NE 34%, NEVÍM 26%.

Bylo Slovensko dostatečně rozvinuté aby získalo samostatnost? NE 61%.

Rozdělení ČSFR bylo připraveno narychlo a nedostatečně: ANO skoro 80%.

Rozdělení zhoršilo ekonomickou situaci na Slovensku: ANO 82%.

Rozdělení bylo zaviněno českou neústupností v otázce rovnocenného partnerství: ANO více než 60%.

Studie pracovníků Centra je doplněna řadou grafů a přehledů, které se zabývají ekonomickou, sociální a politickou situací na

Slovensku a otázkou maďarské a ukrajinské menšiny. Skutečně velmi zajímavé čtení.

NIKDO NESMÍ BÝT OPOMENUT

— Tak nazval Městský výbor ČSSD v Praze svůj návrh programu ČSSD, který má být předložen sjezdu. Když čteme jména členů odborné komise, která návrh zpracovala, zjišťujeme, že to Miloš Zeman s tím neopomíjením nikoho myslí naprosto vážně. Těch dvacet jmen představuje vskutku spektrum o náramně šíři — od někdejšího ultrastalinisty Jiřího Hájka až k panu profesoru Milanu Zelenému z USA, jehož účast na socdem projektu přinejmenším překvapuje. Kdo si pamatuje jeho bohatou publicistickou činnost v exilu (zejména v pravicově extrémistické tzv. Obrodě Národa, která se předháněla s režimem v kampaních proti Chartě 77 a Václavu Havlovi), hledal by ho dnes asi spíše ve společnosti pana doktora Sládka. Leč zarputilé nepřátelství vůči Klausově transformaci ho — stejně jako třeba ekonomu Matějku — nakonec přivedlo do Zemanova šiku. Nebylo by v zájmu ČSSD, aby občas přec jen někoho opomenula?

(wy)

Právo lidu/Pól, únor 1993

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce . . . . \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců . . . . \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

THE SUBURBAN CINEMA CLUB OF CICERO
PROUDLY PRESENTS AS ITS "SHOW OF THE YEAR"

"WE THE CZECHS"

at Clyde Park Community House, Cicero, Ill.
on Monday, October 11, 1993, 6:30 pm

Produced by Otto Holub
Narrated by Libbie Holub

FILM STORY

OF CZECHOSLOVAKS AND THEIR DESCENDANTS WHO FOUND THAT IN A FREE LAND, THEIR AMBITIONS WOULD CARRY THEM TO HEIGHTS OF ACHIEVEMENT AND HAPPINESS THAT ONCE WERE ONLY DREAMS.

ALTHOUGH THESE SCENES DEAL WITH MIDWEST, THEY CAN BE REPEATED IN EVERY STATE OF OUR GREAT NATION.

YOU WILL SEE AND HEAR THE GAY MOOD OF FOLK MUSIC AND DANCING. THE SPECTACULAR SOKOL SLET, A HOME TOWN FESTIVAL AND WHERE AND HOW THE CZECHOSLOVAKS LIVE IN THIS GRAND COUNTRY OF OUR.

Admission is free

Německý minister obrany Volker Rühle sa v televíznom vystúpení vyslovil za rozšírenie NATO o reformné stredoeurópske krajiny. Zároveň ale spochybnil možnosť prijatia Slovenska do Severoatlantickej aliancie. Podľa Spolkového ministra musí ísť v prvom rade o Poľsko, Maďarsko a Českú republiku. O Slovensku sa vyjadril stroho, keď povedal bez bližšieho špecifikovania, citujem: "Vývoj na Slovensku je nutné sledovať". Prečo sa na vstup do Severoatlantickej aliancie Volker Rühle pozerá rozdielne v prípade zúženej vísegrádskej trojky a inak v súvislosti so Slovenskom, to tiež nemecký minister obrany bližšie nevysvetlil.

Vysvetlenie takého diferencovaného prístupu k stredoeurópskym krajinám je zrejme jednoduché. Kým Maďarsko, Poľsko a Česká republika vysielajú do zahraničia oveľa jednoznačnejšie signály o vóli transformovať sa na demokratické štáty s vyspelým trhovým hospodárstvom, politickí predstavitelia Slovenskej republiky strácajú čas zbytočnými osobnými konfliktami, dementovaním svojich neadekvátnych, politicky prinajmenšom nevhodných výrokov, respektíve podávaním trestných oznámení na spravodajcov týchto výrokov a v neposlednom rade aj uvažovaním o zakladaní takých inštitúcií, od ktorých sa už smerom na západ od Slovenska upustilo, — ako je napríklad ministerstvo informácií —. K podobným signálom, nesvedčiacich o demokratizácii spoločnosti v neposlednom rade patrí aj odvolávanie politicky inak angažovaných ľudí, než je povedzme členstvo vo vládnom hnutí. Stalo sa tak naposledy prednostovi Okresného úradu v Nitre Pavlovi Hrušovskému, ktorý bol odvolaný z funkcie — ako sa už u nás stalo zaužívaným zvykom — bez udania dôvodu.

■ USA

Vláda prezidenta Clintona se rozhodla zmeniť organizaci cizojazyčného vysílání stanic Hlasu Ameriky a Radia svobodná Evropa, aby ušetřila na nákladech, které činí asi \$440 miliónů ročně. Hlas Ameriky bude vysílat do zemí, kde je již stabilní demokratický režim, tedy do České republiky, Polska, Maďarska, Litvy, Lotyšska a Estonska, Radio svobodná Evropa bude

pokračovat ve vysílání na Slovensko, do Rumunska a Bulharska, tedy do zemí, kde dosud není politická situace zcela jasná.

■ Česká republika

V pátek 9. července odhlasovala sněmovna České republiky zákon, který označuje Komunistickou stranu Československa a režim vládnoucí v době od února 1948 do listopadu 1989 jako zločinný. Tím je také pozastavena promlčecí lhůta trestních činů spáchaných na nevinných občanech za komunistické éry.

Po "dlouhých odpovědných úvahách" prezident České republiky Václav Havel zákon o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu podepsal. Podle svého vyjádření dospěl k názoru, že tento zákon je právně v pořádku a není v rozporu ani s ústavou, ani s listinou základních práv a svobod.

Jak prozradil vojenský generální prokurátor zákon má však několik mezer. Tak např. když pracovník "bezpečnosti" z neslavné Reicinovy éry (1948-1950) prohlásí, že vězně neutloukl pro vymyšlenou špionáž či z "politických" důvodů, ale např. proto, že chtěl ukrást jeho pěkný automobil jeho zločin spadá pod normální trestní zákon a je podle existujícího právního řádu již promlčen.

Oheň po zemetřesení v Indii ve státě Maharastra.

KONCERT COLUMBIA PRO CANTARE K 28. ŘÍJNU

Známý marylandský sbor Columbia pro Cantare vedený paní Frances M. Dawson uspořádá v neděli dne 31. října ve 3 hod. odpoledne v National City Christian church koncert na počest 75. výročí vyhlášení nezávislosti 28. října 1918. Český velvyslanec pan Michael Žantovský převzal patronství koncertu.

Na pořadu bude klasická česká hudba skladatelů Zelenky, Matouška a Voříška, ale také hudba Dvořákova, Mozartova a Haydnova. Voříškova mše bude provedena poprvé mimo Československo, záznam z prvního provedení mše

Českou filharmonií byl na příkaz komunistů zničen aby nepropagoval duchovní hudbu. Sbor Columbia pro Cantare bude doplněn několika sólisty a symfonickým orchestrem. Koncert bude závěrem letošních oslav 28. října a doufáme, že bude jako předcházející léta hojně navštíven washingtonskými Čechy a Slováky. Lístky je možno objednat na adrese:

Ms. Kathleen Bowen, 4313 Centennial Lane, Ellicott City, MD 21042, Tel. (410) 997-5290 a (410) 465-5744.

Cena vstupenky je \$14.- pro dospělé; \$10.- pro studenty a seniory.

Před koncertem jsou ceny \$16.- a \$12.-.

Stručné dějiny národa českého v slově i obraze od dob pradávných až do sametové revoluce 17. listopadu 1989

Zpracovali: Profesor Ant. Novák, F. Bulín, obrazy K. Vitek za spolupráce profesora Jeništy a j. z ministerstva školství a národní osvěty.

Cena předplatného \$10.- končí 1. prosince t.r., cena dalšího předplatného \$12.-

První dějiny vyšly v roce 1946 tajně bez souhlasu ministerstva informací a byly na popud Dr. Feldsteina, redaktora "Práce", zabaveny a distribuce zakázána, ježto bylo v nich uvedeno, že Vlasovci pomáhali při Pražském povstání a legionáři bojovali proti bolševikům v Rusku. S rekapitulací - doplněním podle nejnovějších průzkumů a skutečností, na př. Židovské město v Praze, celosvětový kongres sionistů a průběh jednání, husitské války, Bílá hora, Československá republika, protektorát Čechy a Morava, pohraniční Němci, prezident Hácha a jeho vláda, Benešova vláda v zahraničí, Pražské a Slovenské povstání, příjezd košické vlády, historické skutečnosti 22. února 1948 krátce před a po, exil - seznam zahraničních bojovníků za svobodu národa z komunistického područí podle publikační činnosti spolků a pod.

Objednávky a předplatné zasílejte na adresu nakladatele:

Ing. Martin Šesták, Skupova ul. 41, 320 05 Plzeň
Czech Republic

Objednejte jak pro soukromou potřebu, tak i pro české sekce v místních knihovnách za cenu předplatného.

OXANA INTERNATIONAL TRADE, INC.

1111 EAST ELIZABETH AVE., LINDEN, N.J. 07036
TEL.: (908) 925-6177 FAX: (908) 925-3724

**Nabízíme nové služby v oblasti
dodávky soukromých a komerčních zásilek
do České republiky.**

Balíky do České republiky lodí a letadlem

- Minimální váha do 10 Lbs
- Bez omezení rozměru
- Plná garance a bezpečnost
- Počítačová evidence
- Možnost bezcelního převzetí adresátem

**Cena za 1 Lb přepravy lodí \$2.89
Cena za 1 Lb přepravy letadlem \$4.19**

Vyzvedáváme balíky ve vaší domácnosti od 40 Lbs zdarma.
Potřebné informace Vám podáme na tel.: (908) 925-6177
od 12 PM do 5PM od pondělí do pátku

Římě atd. daleko více, než věděla drtivá většina těch tehdejších Babyloňanů, Řeků, Římanů a pod. A tak vzdělaný a inteligentní člověk, který žije třeba na Aljašce, ví o dnešním Československu, či jak se přechodně říká, o České republice, více, než pan ministerský předseda a celý parlament.

Tato podivuhodná vlastnost našich lidí je obyčejně vyjadřována tímto argumentem: "dyť já vím..." (a říká si při tom v duchu: "ty vole"), "dyť sem tam byl... no nééé... tak to přece musím vědět..." Oni všechno ví. U svých příbuzných jsem se sešel s jejich synem, "odborníkem" na počítače. Vyprávěl svému otci, jak pracovali ten den na počítači a jak udělali chybu, která je stála další hodinu a že ji proto zákazníkovi nezaúčtovali. Ten jim však vnutil těch 400 korun, on si je vzal, ale byl prý přítomen jeho šéf a proto nevěděl co má dělat, neboť se obával, že ho zato vyhodí atd. Jeho otec mu řekl, že má ty peníze vrátit šéfovi a ptal se, co se vlastně stalo. A tak tento český "computerman" začal házet kolem sebe všemi možnými slovy o tom pitomém přístroji, který nazýváme počítač. Tento nemyslný přístroj, jehož rozdíl od původního Hollerithu (na kterém jsem pracoval po svém propuštění z vojny po příchodu Němců u olejářské firmy Apollo Nafta v Praze), je asi z osmdesáti pěti procent užíván jako psací stroj (Word Processor), pak k nalezení informací (retrieval), které tam programmer dal a zbytek pro lidi, jako jsou inženýři, vědci a pod., kteří opravdu pracují na počítači, nástroji jako je tužka, za kterou musí být mozek a odborná znalost příslušného předmětu. Tato elektronická tužka se však pohybuje téměř rychlostí světla. A touto "tužkou", "perem", "kružítkem", atd., ten, kdo opravdu myslí a má znalosti, dává na papír své znalosti buď slovy či grafy (Cad/Cam a pod.) A tak, tento syn mého známého, když vylil všechny své "znalosti", řekl, že ty dvě hodiny, co vlastní vinou ztratili, byl důsledek jejich omylu. Místo, aby dali kabel od počítače na provázek a provlékli jej dírou ve zdi, snažili se jej prostrčit tou dírou! Je třeba nějakého komentáře? A s tímto postojem, "všechno znám a všude jsem byl", jsem se setkával téměř na každém kroku. Jakmile se jen trochu uvolním napíši o tom několik neuvěřitelných povídek.

Proč jsou naši lidé takoví? To má svůj důvod! Málokterý národ na světě trpí přímo gargantuanským "mind'ákem", pocitem méněcennosti, jako náš národ! Je to tvrdé prohlášení, ale pravdivé. Doba od roku 1939 až do dnešního dne jen dodělala dílo zkázy způsobené Bilou horou. Pocit méněcennosti byl nám přímo naočkován našimi tyrany. Čím dříve si tento problém uvědomíme, bez hysterického křiku a osobních útoků známých farizejů, tím dříve se zbavíme dědictví staletí, které jako prokletí leží na duši našeho národa.

Neměl jsem v úmyslu napsat tato slova, jen krátkou předmluvu k článku, který jsem dnes četl v naší "městské" knihovně. V posledním čísle U.S. News & World Report ze 4. října, to bude až za dva dny, ale na to jsme v Americe zvyklí, uhodil mě do očí, v části zvané "Zpráva o světě", tučný nápis článku: "Pohlednice z Východu". Na pravé straně, nahoře v rohu a šikmo umístěný, je obrázek výkladní skříň naplněné potravinami. Ve vchodu je postava, která se smetákem čistí chodník před krámem. Nad její hlavou je nápis "Česká republika". Článek je velmi dlouhý a zabírá se problémy Čech, Polska a Maďarska. Zde uvedu několik statí, co zpravodaj, panu Robin Knightovi bylo řečeno tamními lidmi a co on sám viděl.

"... obživený neokomunismus unáší východní Evropu. Maďarská první pokomunistická administrace je v posledním svém dechu. Je podporována pouze osmi procenty voličů. Komunisté se vrátili k moci v Litvě, zůstávají u moci na Ukrajině a stále si zachovávají rozhodný vliv v Rumunsku. Kocovina po získání samostatnosti drží v kleštích Slovensko. Pouze Česká republika se zdá být poměrně stabilní..."

A zde je zpráva přímo z pramenu: "... Nebyl to dobrý den k návštěvě Veroniky Klímové. Je rozvedenou matkou dvou dětí. Je jí 30 let a rozhodla se starat sama o sebe. Zařídila si soukromý obchod v severních Čechách, což dnes patří k České republice. Voda z deště proudí zablácenými ulicemi Vilémova. Ztráta elektrického proudu stála ji jeden den výroby v její pekárně. Její nový obchod, který vlastní v nedalekém městě, má potíže se získáním nových zákazníků. **Státem vlastněná pekárna začala s ní cenovou válku.** (Pozn. J.M.: Podtržené je komentářem J.M.) Po třech letech provozování své vlastní živnosti, Klímová dluží 130 tisíc dolarů a její banka odpírá ji spolupráci. Cítí, že nemá přátele a že je osamocena. Je to namáhavý boj," stěžuje si. "Lidé jsou velmi konzervativní a dávají přednost chlebu, který stále jedlí. Nikdo nic neví o pečení a nikdo nechce pracovat. Jakmile se otočí zády, přestanou dělat."

Klímová říká, že kdyby měla začít znova, nikdy by nešla do podnikání sama. "Nikdy, nikdy! Je nekonečná řada problémů se zaměstnanci. Neexistuje mezi nimi žádná spolupráce. Podnikatelé nenávidí jeden druhého. Z velké části je to výsledek komunistického systému, který zabil přírodou dané dobré vlastnosti lidí." Vzdor tomu, statisíce Čechů, Poláků a Maďarů následují jejího příkladu. Dnes již více než polovina polského podnikání a 45% obyvatel České republiky je v soukromých rukou. Příliv svobodného podnikání roste."

(K tomu si dovoluji poznámku, kterou opomněl říci paní Klímové pan Robin Knight. Paní Klímová, Vy jste odpovědí na nemoc našeho národa. Nedejte se odstrašit a zastrašit stále nepřátelským prostředím. Víím jak je těžké podnikání, když nejsou peníze. Ale bijte se dále. Dosáhnete úspěchu! Na jaře tohoto roku, v dubnu, pochutnával jsem si v cukrárně na náměstí Brandýsa nad Labem. Obdivoval jsem výběr zboží, nešední čistotu, vkus zařízení, báječnou obsluhu (velmi mladých lidí) a — nabitý obchod. Jedna věc je mi však nejasná a to je těch 130 tisíc dolarů investic, o kterých píše Knight. Dle dnešního bankovního směnného kursu to je Kč 3,698.000. — a to není žádný pakatel. To půjčila banka jen na obchodní činnost, či měla paní Klímová takovou hotovost po ruce?)

Ve svém článku pan Knight pokračuje a zde jsou ještě některé výňatky. "...Zdají-li se základní kořeny východo-evropského svobodného podnikání byt nezvratitelnými, generální oprava stávajícího politického systému se poybuje dopředu hlemýždí rychlostí. Adam Michnik, bývalý vedoucí aktivista Solidarity v Polsku a nyní vydavatel tamních největších novin, "Gazeta Wyborcza", má poznámky k přítomnému problému: "Vyhodili jsme komunism, ale zůstali jsme v nejistotě. Máme pocit, že jsme ztraceni, hledáme vinníky a nerozumíme co se děje."

"V celé oblasti východní Evropy parlamentní demokracie zůstává v plénkách. Množství politických stran se zvětšuje a nedůvěra k nim roste. Většina institucí je slabá a byrokraté, kteří ji ovládají jsou líní a zabraňují novému vývoji. Nacionalism stále roste. President Václav Havel a Lech Walesa jsou na prvních stranách tisku jako symbol demokratických hodnot. Avšak jejich vliv je více symbolický než skutečný, neboť uzavírání dohod nahradilo mravnost jakožto prostředek k úspěchu v nové politice pluralismu..."

"...Jak hluboké je zklamání východní Evropy? Odpověď na tuto otázku, se liší od země k zemi, neboť rozdíly v povaze, daleko starší než byl komunism, se vynořují na povrch. Šest z deseti Čechů dává přednost přítomnosti před minulostí — poměr, který se téměř nezměnil od roku 1990..."

"V celé východní Evropě, právníci, účetní, a překladatelé mají příjmy vyšší, než měli před rokem 1989 a je po nich všeobecně velká poptávka. Ale v jedné z pražských hlavních nemocnic, Dr. Marcella Michaličková, má menší plat než řidič autobusu. Učitelé utrpěli velkou ztrátu svého společenského postavení. Stejně tak důstojníci z armády. Václav Bratsukas, který slouží devítí měsíční presenční službu, popisuje ovzduší v české armádě jako 'hrozná'. Říká o tom, že 'zdá se, že nikdo neví, jaký je vlastně účel armády. Všechny její privileje jsou ztraceny. Nedovedu si představit, že kterýkoliv inteligentní mladý muž by si chtěl dnes volit kariéru v armádě...'"

Pan Knight pokračuje: "... Necht' se to vezme jak chce, ve východní Evropě převládá dnes šedá barva nad bílou a černou... Paní Karolína Serchová, pensistka žijící v Praze, truchlí nad ztrátou placených svátků a ostatních výhod, které bývaly částí komunistického poměru k pracující třídě..."

Tím končím výňatky z reportáže pana Robina Knighta o jeho osobních dojmech z cest po východní Evropě. Každý má jiný názor. Jsou lidé, kteří vidí dopředu, dovedou předvídat události na základě své inteligence, vzdělání a zkušeností, druzí pak se dívají na vše pouze z retrospektivy, pohledu do minulosti, velmi často založeném na pouhých komentářích nekvalifikovaných lidí, či na vyložených lžích. Další pak vše vidí jen z té své loužičky a kdo v ní není, je pak ostře kritizován. Ovšem správný postup je objektivní spojení obou, ne pohled z té osobní loužičky. Reportáž pana Knighta je jakýmsi pohledem do budoucnosti, která, bohužel, je stále tak závislá na trapné a nešťastné minulosti.

Hlasy z Čech ozývají se v mnoha toninách, v různých melodijích, rytmech a formách. Snad, za předpokladu dobré vůle, národ vytvoří novou symfonii svého života.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

několika názory českých občanů na tento výtvar.

Krása hyne, tupost triumfuje

Na dotaz, co říká novým "Pravidlům českého pravopisu", mi ex-soudruh J.N. z Prahy řekl: "Už to bylo potřeba. Nemá přece cenu zatěžovat děti ve školách celou tou spoustou zbytečnou gramatiky. Já jsem se je také nikdy nenaučil a vůbec mi to v životě nechybělo. Ve škole by spíš měli učit děti téhle počítačové technice a marketinku. To by jim něco dalo. Ale gramatika?" Jelikož je mi duševní úroveň tohoto současného velkopodnikatele i jeho minulost známa, neoponoval jsem mu. Jen jsem si v duchu představil, jak by asi jeho slova vypadala napsána podle představ jeho intelektu. Ten text by mohl vypadat v písemné formě asi takto: "Uš to bilo potřeba. Nemá přece cenu zatěžovat děti ve školách celou tou spoustou sbiteční kramatiky, Já jsem se jen taki nigdi nenaučil a vůbec mi to f životě nehibjelo. Ve škole bi spíš mněli učit děti téhle počítačové technice a margetinku. To bi jim něco dalo. Ale kramatika?" A měl jsem co dělat, abych se před ním nedal do huronského smíchu.

Většina názorů však byla zcela opačného ražení. Třeba postarší paní učitelka J.R. řekla: "Snad, co škola školou stojí, jsou učitelé nabádání, aby našli vhodnou míru mezi přečeňováním a podčeňováním pravopisu. Ke cti převážné většiny musím říci, že si vždy uvědomovali svou povinnost naučit žáky co nejdokonaleji zvládnout pravopisnou normu a myslím, že se jim to dařilo. Vždyť i žáci, kteří absolvovali pouze dřívější tak zvanou obecnou školu, dokázali psát bez hrubých gramatických chyb. Učitelé také vesměs s nelibostí nesli větší či menší úpravy českého pravopisu po roce 1945, které často rozrušovaly zásady, na nichž je náš pravopis vybudován. Přitom byli, zejména v sedmdesátých a osmdesátých letech, přesvědčováni, že takzvané zjednodušení pravopisu by jim usnadnilo náročnou práci při úsilí naučit všechny žáky pravopisu alespoň dobře.

Situace ve vyučování českému jazyku nebyla v posledních desetiletích záviděníhodná. V učebních plánech se ubralo tomuto předmětu značné množství hodin. Učitelům byly vnucovány metody práce nerespektující vývoj dětské psychiky, podcenila se úloha mechanické paměti a mnemotechnických pomůcek. Podle průzkumů z 80 let je 20 až 25 procent populace nějakým způsobem zdravotně postiženo. Narůstaly počty dyslektiků a dysgrafiků, přičemž byl nedostatek vyrovnávacích tříd. Upadalo čtenářství, které k osvojení pravopisu nesporně přispívá. Děti si zvykají na pohodlnější způsob vnímání prostřednictvím přenosové techniky. Nečtou rodiče, nečtou děti. U části populace, a nejenom rómské, se objevuje s odstupem po ukončení školní docházky analfabetismus, donedávna utajovaný. Žáci byli soustavně ovlivňováni mluvenou i psanou slovenštinou a ruskou gramatikou.

Tyto skutečnosti měly být v osmdesátých letech důvodem k radikální úpravě pravopisu. V roce 1982 se projednával na českém ministerstvu školství materiál "Racionalizace českého pravopisu", garantovaný předsedou pravopisné komise "Ústavu pro jazyk český ČSAV" a ředitelem tohoto ústavu. Pravopisná úprava, proponovaná na rok 1990, se týkala užívání velkých písmen u vlastních názvů, zpřesnění pravopisu složených dvouzákladových přídavných jmen, psaní slov přejatých s ohledem na výslovnost, jednoznačnosti v předložkách "-s-" a "-z-", ale i zrušení kroužkovaného "ů" a změny psaní "-y-" v takzvaných vybraných slovech, v příčestí minulém, popřípadě i jinde. Přihlédnutí ke slovenskému pravopisu bylo v materiálu výslovně proklamováno. Naše veřejnost se tedy mohla dočkat nejen změn kodifikovaných v letošních "Pravidlech českého pravopisu", ale také jsme "mohli jít domů a tam trudně přemýšlet, které vůl..." A přečíst si, že "závodnice bili přihlášení ke startu", nebo "všechna města bili bombardována...", neboť i tato úprava, cituji z onoho dokumentu: "by přiblížila český pravopis pravopisu slovenskému".

Jistě, stále budou skupiny žáků schopné zvládnout pravopis sotva dostatečně. Jistě se nám těžko podaří vysvětlit divence v učebním poměru, která si ztěžuje zapamatuje, že u slova vůz musí psát na konci "-z-", neboť říkáme "bez vozu" a ne "bez vosu", proč ve slově kurs je "-s-", když říkáme "bez kurzu", ale píšeme "bez kursu". Ale snad je nutno vycházet z možných a potřebných nároků na úroveň vzdělání všeobecně, a až ve druhé rovině přistupovat s tolerancí k těm, jimž je bližší pojetí "Piš, jak slyš!" Nová školní pravidla však postupují právě opačně!

S úctou jsem také vyslechl názor pana profesora M.T.: "Posledním z předválečné školy češtinářů a prvním, kdo začal razit politiku "zlidovění" pravidel spisovné češtiny, byl asi prof. Trávníček... Čím je národ vzdělanější, čím je vyšší úroveň výuky mateřského jazyka ve školách, čím národ více žije ze své slovesnosti a se svou slovesností, tím pomaleji se mění hovorový jazyk a zejména jazyk spisovný a pravidla jeho pravopisu. ... V naší zemi jsme však svědky toho, že studující mládež není vedena ke znalosti pramenů národní slovesnosti. Každé nové vydání Máchy, Nerudy či Čapka, je překladem podle nových pravidel pravopisu, předepsaných "Ústavem pro jazyk český". Naše školy nevycházejí ze znalosti originálů národní literatury. Neznají ji ani učitelé, stejně jako učitelé na Vysoké škole ekonomické většinou neznají Bráfa, Engliše a Nebesáře. Jako národ si nevážíme sami sebe. Z této neúcty k národní slovesnosti žijí i reformátoři jazyka, stejně jako špatní hlasatelé, dnes se jim říká vznešeně moderátoři, v rozhlase a televizi.. Češi patří svým historickým vývojem k latinské kultuře. Glagolice se tu neujala a vzhledem k dalším osudům byzantské kultury je to snad i dobře. Dnešní

reformátoři (nebo deformátoři? - pozn. red.) českého pravopisu, ale i spisovné češtiny vůbec, zřejmě již latinu nestudovali a chybí jim cit sounáležitosti se západoevropskými jazyky. Proto tak lehkovážně opouštějí dědictví Jungmana a Gebauera... Jde o pokračování v komunistické ideji lidovosti řeči, která se oprá o způsob vyjadřování těch, kdož se ve škole špatně učili a gramatiku mateřské řeči nezvládli. Zarážející je, že se z pravidel, která dala dohromady malá skupina filologů, dělá závazná norma, která zasahuje do života občana daleko více než zákony publikované ve Sbírce."

Dle zabučení poznáš vola, podle řeči člověka!

Kultivovanost řeči mnohých nomenklaturních soudruhů odjakživa vyvolávala bouři smíchu. Samozřejmě jen v soukromí. Přímo vzorovými projevy se honosil soudruh, známý veřejnosti jako "kůl v plotě". Ani naši sametoví politici však na tom mnohdy nejsou lépe. I jejich proslovy by u leckterého profesora češtiny z dob našeho mládí vyvolaly přísnou výtku se slovy: "Žáku nedbalý, jakým zpustlým jazykem to hovoříš?"

Současní představitelé sametové avantgardy nejenom svými podivnými politickými aktivitami, ale také podporou takových zvráceností, jakou jsou i nová pravidla pravopisu, dokonale dokazují svoji náklonost k bolševické ideologii. I jim více vyhovuje podpora pogramotného davu. Od toho jim nehrozí nebezpečí. Nebezpečím jsou pro ni spíše inteligentní a myslící lidé! Proto se naše sametová elita snaží národ demoralizovat (ač neustále hovoří o morálce — pozn. red.) a dovést na úroveň tupého davu. I pravidla pravopisu se jim k tomu hodí. Zbortí-li se celá naše kultura, poklesne-li kulturnost našeho národa na úroveň barbarů, bude sametová elita spokojena.

Je dobré, že se ozývá tak velké množství hlasů proti nesmyslnosti nových pravidel. Donutilo to dokonce naše sametové ministerstvo školství k vydání prohlášení, že pravidla nebudou pro školy závazná, že mohou být využívána školami dle uvážení učitelů.

Naděje našeho národa nikdy nebude v nové sametovosti, která je jen parafrází komunistických zásad. Nadějí mohou být jen lidé, kteří si zachovají kultivovanost a rozum. A nebudou zapomínat, že i jazyk je jedním z kulturních pokladů národa. Krajané v dáli, pomozte udržet náš rodný jazyk a jeho úroveň. Zde doma jej po leta ubíjeli a dnes v tom sametově pokračují. Pomozte nám jim v tom zabránit.

A dovolte mi tuto úvahu zakončit slovy mého nejoblíbenějšího českého spisovatele Karla Čapka. Na jeho slova bychom neměli nikdy zapomenout!

"Tisíciletá minulost protéká každým českým slovem. Děláme něco velkolepě starého, když mluvíme česky!" Karel Čapek.

Jegor Gajdar...

krat sovietskeho typu, ktorý pokračoval s hospodárskymi reformami miernejším tempom, čo vyhovovalo konzervatívcom.

Jegor Gajdar je uznávaným ekonómom aj na Západe. Pre demokratov v Rusku je symbolom reforiem. Pre konzervatívcom je zosobením všetkého chybného v Jel'cinovom programe. Tvrdia, že likviduje priemyselné základny Ruska a ožobračuje skoro všetkých obyvateľov. Rozhodnutie ruského prezidenta pozvať Gajdara znova do vlády je zrejme motivované zlou hospodárskou situáciou v krajine. Hrozí aj nebezpečenstvo, že ak Rusko nesplní podmienky, ktoré stanovil Medzinárodný menový fond, nedostane sľúbenú doležitú požitku.

Jegor Gajdar by mal teda teraz rýchlo zachraňovať, čo sa ešte dá. V auguste dosiahla mesačná inflácia v Rusku 30 percent a Rusko nezaplatilo časť svojich zahraničných dlhov.

V Moskve bola delegácia Medzinárodného menového fondu, ktorá mala posúdiť stav ruského hospodárstva a koncom mesiaca má o ňom dostať správu výkonný riaditeľ Michel Camdessus.

Jegor Gajdar a skupina mladých ekonómov, ktorých so sebou priviedol do vlády, boli zodpovední za tzv. politiku hospodárskeho šoku. Uvoľnili ceny, obmedzili úvery neefektívnym podnikom. Gajdar v novinovom interview povedal, že keby bol vo vláde, prísne by obmedzil subvencie. Vláda vraj musí rýchlo stabilizovať rubel, znížiť infláciu a zastaviť únik kapitálu.

Na konferencii v Rostove na Done upozorňoval na skutočnosť, že finančný systém sa v priebehu piatich či šiesti mesiacov zrúti, ak sa nepodniknú rozhodné kroky na zníženie deficitu a kontrolu obeživa. Gajdar kritizoval vládu, že sledovala protichodný prístup vo finančnej politike a stanovil štyri podmienky oživenia ruského hospodárstva. A síce: finančnú stabilitu, nízke úrokové miery pre výrobcov, nízke dane a ochranu vlastníckych práv.

Agentúra Interfax cituje Gajdarovho tlmočníka, ktorý povedal, že niekoľko blízkých spolupracovníkov naliehalo na Gajdara, aby funkciu prijal, pretože hospodárska situácia sa zhoršuje a sú potrebné drastické kroky na jej záchranu. Gajdar sa vraj nemohol nezúčastnene dívať, ako jeho dieťa — reformy Ruska — škrtia neschopné ruky.

Táto závažná zmena v ruskej vláde sa pokladá aj za signál Západu, že prezident Jel'cin je odhodlaný pokračovať v reformách. Zostáva však otázkou, či sa Jegorovi Gajdarovi podarí svoj radikálny reformný program na predchádzajúcu cestu.

Za bezpečnost občanů

Ataman, 1991

Je známo, že ve větších městech není radno se pohybovat v nočních hodinách po ulicích a v poslední době musíme být ostražití i za bílého dne. A to nejen na ulicích, ale i v obchodech, průchodech, chodbách domů, prostě všude tam, kde jsme se ještě nedávno pohybovali s jistotou a vychutnávali okamžiky volna, nicnedělání i zvědavého lelkování.

Nevím, jestli bych měl dnes odvahu potulovat se trampsy po neznámé krajině a nocovat i s ženou tam, kam až nás nohy zavedou nebo náš vrak doveze. V takových případech jsem pro jistotu míval vedle sebe na rozložené ploše auta připraveného k přespání, sekuru a baterku. Kufry jsme ukládali volně na střechu nebo pod igelit do trávy, rádio nám před usnutím šeptalo poslední povzbudivé zprávy ze zahraničních stanic, a my se bláznivě (I bláhově?) těšili, jak budeme jednou nocovat ve svobodné vlasti a v osvobozené přírodě, v níž na nás nebude odnikud číhat nebezpečí.

Kýžený životní předěl se dostavil, ale nenastala doba kýženého uvolnění. Jsme obklopeni u nás nevidaným, novým a starým nebezpečím, o němž jsme předtím jen čítávali v románech z divokého západu. Tak třeba moji známou, osmdesátiletou bohatou vdovu, zaskrtili v posteli a vilu vyloupili, pana Nováka od nás z domu, který po vážné operaci má vývod, na cestě z nákupu — sto metrů od bytu — přepadli a okradli, mně kdosi uvolnil dvě kola a za bílého dne mrštil po mně kamenem, který mám před sebou na psacím stole zabalený ve svědeckém zápise — a tak dále.

Mám ve spisech, že v poměru ke státní moci a k vnitru zvláště, jsem se značnou část života neprojevoval "zločinně", ale dnes jsem lojální. Víím, že v dané situaci mne a vůbec nás občany může v oblasti osobní bezpečnosti ochránit jen přísně trestající a personálně početná státní moc, jmenovitě obětaví, inteligentní, mrštní, odvážní (nechtěl bych toho hodně?) policisté a strážníci, jež bývali kdysi zdomácnělou, běžnou a respektovanou součástí našeho okolí. Oni nás chránili, my jsme jim věřili.

Věřím, že se resortu ministerstva vnitřní věci podaří vnést do našich měst, vesnic i do přírody, stav a pocit občanské bezpečnosti, třeba i za pomoci přechodného zavedení trestu smrti. Zločince jsem poznal zblízka a víím, že jsou v podstatě zbabělí, a pokud jde o strach, bojí se stejně jako jejich oběti.

Jsem přesvědčen, že občané by byli vděční za to, kdyby mohli opět v klidu pozorovat živoucí divy kolem sebe, v ulicích i v dědinách a nemuseli se rozptylovat myšlenkami na obranu, a kdyby mohli beze strachu vyjít na noc do přírody a prožívat kouzlo vlahé či zasněžené noci. Já osobně bych se těšil, že se

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

Seděla u okna téměř pohřbena v ohromné lenošce, zakrývající si rukama tvář, vedle malého stolku, na němž u lampy ležela otevřená kniha, a jen kmit jejích vlasů po šíji rozpoutaných mu ji vyrazil. Bylat patrně kořistí těžkých, truchlivých myšlenek.

Boleslav se přestal rozpakovati, má-li k ní vejít či nemá. Neuvažoval, bude-li v této hodině vítán a připuštěn. Umínil si, že se k ní přese všechny překážky uvede sám. Vloudil se rovněž tak obezřele, jak se byl k domu přiblížil, k vratům jeho, odhodlán, jestliže je nenalezne otevřené, že vymáčkne sklo v některém vedlejších okně a touto cestou že dovnitru vnikne.

Avšak nebylo mu potřeba prostředku násilného. Dveře zámku povolily při prvním pokusu, a s tímž zdarem dostal se po chodbě až ke knihovně, aniž nejmenším šramotem vzbudil pozornost služebnictva, kteréž podle všeho vesele v čeledníku právě při večeri besedovalo.

S tlukoucím srdcem opět se zastavil, táže se, kterak jí dá na vědomost, že jí dli nejlepší přítel nablízku. Nechtěl zaklepat, domnívaje se, že by jí tím zvěstoval, že někdo cizí k ní si žádá přístupu, čímž jí mohl polekat a snad i donutit, aby zazvonila, by někdo z domácích se podíval, kdo jest ten pozdní, k ní se vtrající host.

Překročil tedy práh pokoje bez ohlášení, ba bez pozdravu.

Ač Leonila slyšeti musila, že k ní kdosi vchází, přece sebou nepohnula, domnívaje se asi, že to jest někdo z jejích lidí, nepohnula sebou v lůně staromódního křesla svého, stále oči si zakrývaje, jako by nechtěla viděti, co kolem ní se děje, ba co vůbec se děje na světě tom, z něhož si byla odnesla do samoty tohoto pokoje tak perných zkušeností.

Byl by se chtěl Boleslav kdo ví oě vsaditi, že v postavení tom tráví již mnoho hodin, že snad od té chvíle, co do Malobor přibyla, na místě tom, jsouc v totéž chmurné rozjímání ponořena — nestará se o nic, ni o postup času, ni o jeho proměnu, a srdce se mu sevřelo soucitem a lítostí. Téměř mimovolně uklouzlo rtům jeho její jméno.

Volně pozdvihla hlavu, rozhrnujíc si rukama vlasy, čelo a oči jí zaclánějící, roztržitě se ohlízejíc, odkud jméno její k ní zaznělo s přízvukem plným něhy a vřelosti nevýslovné. Nebyl to zvuk, nýbrž cit v něm se chvějící, který jí probudil ze snění, obraceje k sobě její pozornost.

Dlouho hleděla ke dveřím, než poznala tu postavu paprskem z lampy matně osvětlenou, než pravila se mdlým úsměvem:

„Vy jste to, Boleslave?“

„Ano, já to jsem,“ zvolal, jediným skokem k nohám se jí vrhaje, „já to jsem, přítel, bratr, sluha váš!“

„Dobře že přicházíte,“ zašeptala, ponechávajíc netečně chladnou svou ruku v rukách jeho.

„Oh, kéž jsem věděl, že přijítí smím!“ vzkřikl vášnivě. „Jak dávno byl bych již přišel!“

Ale vtom se zarazil. Patře jí teď zblízka do tváře, viděl, jak jest přepadlá, ubledlá, sobě nepodobná.

„Vy jste churava, Leonilo,“ pravil úzkostlivě.

„Ne, již nejsem churava, naopak, zdá se mi, že se uzdravuji. Aspoň činím vše, aby tak konečně se stalo.“ s trpkým důrazem její ubezpečovala.

Tázavě na ni pohlédl.

„Hledím zapomenouti a večer dnešní jsem zasvětila naposledy upomínkám na život svůj minulý, než počnu nový.“

„Jak mně obšťastňujete tímto předsevzetím. Oh, dovolte, abych, než zcela se zotavíte, vám směl býti na nové vaší pouti . . . oporou.“

Zavrtěla hlavou.

„Nemám opory potřebí, nikdy jsem jí neměla potřeba, což to již nevíte?“

„Krutě mne odbýváte, Leonilo.“

Nedala se másti zjevnou bolestí v hlase i pohledu jeho, pokračujíc s toužou odhodlanou upřímostí, již

však pronikalo cosi nepopíratelně chorobného, hořečného, co jej naplňovalo nevýslovnou o ni starostí:

„Nikdy jsem nepřijímala almužen, což bych jinak nebyla přijala lásku je ho?“

Opět k ní pozdvihl Boleslav tázavě zraku, nevěda, kam slovy těmi míří.

„Bylo to vždy podivné mezi námi, již od oné chvíle, co jsme se po prvé shledali,“ jala se vypravovati s tvářemi, jež ihned nachem vzplanuly, ihned zase k smrti ubledly. „Byl on tehdy teprve jinochem, já ještě dítětem. Zalíbila jsem se mu, poněvadž jsem se leskla, a vše, co se lesklo, vždy k sobě jej vábilo, ač se snažil tvrditi toho pravý opak. — Nikdy nebyl skromným, prostým, ač tak rád demokratem se nazýval. Vždy v něm přebýval duch vypínavý, sobecký, výlučný, ve špatném smyslu slova toho aristokratický; pročež také nebyl schopen nikdy lásky, a kdykoli se ke mně přiblížil s citem rozpoutaným, ihned zas ode mne se odvrátil, snaže se, abych na jeho přiblížení co nejrychleji zapoměla, nebo je považovala za pouhý žert či kratochvíli. Jak se namáhal, aby mi vylákal slzy, aby mne ponižil nejen ve svých, nýbrž i ve vlastních očích! Nechtěl mne míti samostatnou, rozhodnou ve svých náhledech a především nechtěl . . . ó můj ty Bože! . . . abych tak poctivě a rozhodně k tomu stála, co za pravdu jsem uznávala, jak to bývalo mým zvykem. Kolikrát mi dal na srozuměnou, pozbudu-li těchto vlastností, největších to mých chyb v očích jeho, stanu-li se takovou, jak si toho na ženě žádal, to jest poddajnou, vrtkavou, obojetnou, všeckým pokladem lásky své že mne oblaží . . .“

Leonila učinila dlouhou přestávku, již si netroufal Boleslav ani jediným dechnutím přerušiti, než dodala tlumeným hlasem:

„Přiznávám se vám, že jsem se několikrát, avšak bohudík vždy marně o to pokusila, státi se takovou, jakou mne míti chtěl — neboť prabla jsem po jeho lásce.“

„Vy jste jej milovala?“ trhl sebou Boleslav.

„Ano, já jsem jej vždy milovala, ačkoli se mi jevil v ž d y takovým, jako v onen večer, kdež jste i vy jej seznal v celé hrozné nahotě jeho; a ačkoli jsem jej skrz naskrz znala, že jsem nikdy nedoufala doopravdy v jeho nápravu, přece jsem se stala jeho chotí,“ náruživě zaškapala. „A to jest ten hříščí, za který mě teď pykati vidíte, pro nějž nemám sama s sebou žádného soucitu, žádné útrpnosti, pro který i vy mne dále litovati nesmíte, neboť zasloužila jsem si v plné míře, čeho jsem se na něm dožila.“

Místo odpovědi sklonil se Boleslav a políbil lem jejího oděvu.

Ona si toho nevšímala v zoufalém hoři svém, všechna jsouc zaměstnána palčivými upomínkami svými.

„Podávajíc mu ruky své lhala jsem sama sobě, že tak činím, bych napravila, čím jiná žena na něm se prohřešila, že povinností mou, bych jej učinila aspoň před lidmi otcem jeho dítěte, neboť Leon jest dítětem jeho, kteréž lida, uprchnuvši od něho plna hněvu a záští, potajmu bez jeho vědomí porodila a ze msty provždy před ním skrýti chtěla.“

Boleslav naslouchal, jako by mu vypravovala jakousi báji nebo předud předrážděného žalem mozku.

„Ilda skryla syna Vladimírova v klášteře, kdež byla vychována a kam sama se utekla, mezi nalezence, a vědouc, že hodlám přijati osiřelé a opuštěné dítě, určila, aby bylo svěčeno mé péči. Neměla jsem tušení, kdo jest otcem a matkou Leonovou, a nevěděla jsem, co mě k dítěti takovou neodolatelnou mocí táhne. Spatřivši je na prostém lůžku v klášteře svaté Ildegondy, kamž jsem si pro svého svěčence zajela, takovou lásku náhle jsem k němu pocítila, že snad málokterá matka plod vlastní své krve s takovou vřelostí celým svým srdcem obemkne pojímajíc jej ponejprv v náruč svou a tisknouc jej k prsům. Když náhoda mi vyjevila tajemství původu mého chovance, pak ovšem jsem pochopila, jaké ro kouzlo mě k němu vábilo . . . Milovala jsem v něm na první pohled dítě je ho o. Ne, nechtěla jsem mu syna jeho darovati, stavši se jeho manželkou, opakuji to ještě jednou, nýbrž podala jsem mu ruky své v závratí šílené vášně, nejsouc s to, abych se ho zřekla, když se mi konečně, ovšem jen z pouhého sobectví a z neodčinitelné nutnosti poddával. Lhala jsem, tvrdíc si, že se mi podaří mysl jeho obměkčiti a přetvořiti jej v takový ideál muže, jak mi na mysli tanul, a on — on mě za to smetl mezi vyvrhel mého pohlaví —“

MILÁČEK
LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

„Vy jej dosud milujete,“ zalkal Boleslav, zdvihaje se konečně se země, kdež byl do té chvíle jí klečel u nohou, vyslychaje zpověď její, již mu roztrývala srdce.

Trhla sebou, jako by se jí byl dotknul ostřím nože.

„Ano,“ zamumlala, „já jej dosud miluji a... budu na věky milovat to srdce bez pravdy, tu duši bez svědomí, a na věky si zoufati, že mě osud od něho odtrhl, že mi není možno vedle něho žítí a s ním neb za něj umřít.“

„Jest to možná, Leonilo?“ zalomil Boleslav rukama. „Rcete, jest to možná? Neklamete se? Nezatemňuje choroba ducha vašeho?“

„Ne, Boleslave, já se neklamu,“ pravila, nutíc se mocně do klidnosti. „Miluji jej a věčně jej budu milovati. Proč? Netáže se mne, nevím proč. Což lidé vůbec vědí, proč milují? Kdo bývá nejvíce milován? Ten-li kdo jest krásný? Někdy. Kdo jest mlád? Často. Kdo jest duchaplný? Zřídka. Kdo jest ctnostný? Nikdy. A za tou příčinou chtěla jsem se lásce vždy vyhýbati, nehodnou se mi zdála, aby znepokojovala rozumného člověka. Také se mi to podařilo, kdykoli mi zmizel s očí. Ale jakmile jsem ho spatřila, veškeré moje bránění bylo marné. Jako na tisíce jiných propadla jsem i já svému osudu, nejkřutější této záhadě přírody— čímž jsem se stala stokrát bídňější než všechny ostatní ženy, neboť mám více ducha, více vzdělání než ony a tudíž vědomí tím žhavější své chyby, své slabosti.“

„Vy jste nemilosrdná!“

„Budu ještě nemilosrdnější a otáží se vás, proč vy, jenž jste v každém ohledu láskyhodnější než on, vy, Boleslave, o němž vím, že jsem vám milou, že si mne právě pro vlastnosti ony vážíte, jichž si vážím na sobě i já, a kterých on tak nenáviděl — proč nepotutuji váš cit se vřelou vděčností? Vždyť máme oba dosti odhodlanosti a prostředků, dosti opovržení v sobě pro svět, abychom nedbajíce jeho klevet se spojili, kráčeje společně drahou života. Ale proč srdce moje stále kotví v něm? Proč budete i vy na mne stále vzpomínati vedle té, již za což si jednou zvolíte, a proč i vy se budete marně snažiti, abyste dokázal na mne zapomenouti a mne nenáviděti?“

„Ne, Leonilo, tak neučiním nikdy,“ ubezpečoval ji s přízvukem posvátného přesvědčení; „pro mne zůstanete vždy nejpřednější mezi ženami přes kruté vyznání, teď mi učiněné, neboť vím, že z krutější rány, než jste mi zasadila, se prýští vaše slzy, že pláčete krví srdce svého zoufalého. Vyplnilo se přání, jímž jste se se mnou loučila při prvním našem setkání. Do jakých hloubek života jsem se dostal láskou svou k vám! Kdo miloval tebe, o žádnou jinou ženu ni zrakem ni citem již nezavadí, proč mi nemluví o lásce k jiné. Vedle tebe a tebou jsem se stal z člověka polovičatého mužem celým a také ti toho bohda dokáži. Jsem povinen nakapatí tobě balzámu do duše rozervané tím, jehož bratrem jsem zval, za to, cos mi darovala. Vždy jsem se klaněl nade vše krásě, a hle! seznať jsem ji v září její nejskvělejší v srdci tvém, plném pravdy.“

„Že pravdy?“ zasmála se Leonila skoro divoce. „Chlubíš se, dítě nebohé, žeš mužem, a upadáš znova ve zpozdilé blouznění mladosti své. Pravda ztratila se pro mne náhle ze světa. Možná, že v něm ani nikdy neprodlévala. Ba že neprodlévala, neboť jako dívka obracela jsem vždy ráda zraky ku hvězdám, slyšíc od otce, že takto patří věčnosti samé ve steré její oči, a zatím jsem se dočtla, dospívajíc, že jsou ty snivé, drahé hvězdy skryšemi takových sopek, hrůz a vášní, jako jest naše země, že jsou vlastní takových neblahých duší, jako jest teď duše moje, a pravda otcem tak zbožně mi hlasaná ukázala se býti omylem, bajkou... Ráda jsem se jindy obírala smrtí. Nebyla pro mne jiného podle zákonů vědy než rozprchatí se v pel květinový, v lesk duhy, ve stříbrnou pěnu vody, ve světlo paprsků měsíčních, ale od onoho nešťastného večera, kde jsem nahlédla v hnilobu srdce jeho, vidím všude jen hnilobu, hroznou hnilobu; ze-

mě přestala pro mne býti zahradou, každým jarem věčnost života nám zabezpečující, nýbrž stala se pro mne velikým jen pohřebištem a počínám se děsiti smrti, že i já na něm shniti mám. Shniti... tot tedy přece jen jediný úkol a veškerá budoucnost člověka!... Ó, pověz mi přece, Boleslave, kde přestává lež a bída světa toho? Což není skutečně možno vymknouti se jeho zákonům? Ale jak se mohu utíkat k tobě! Vždyť i ty budeš lháti a klamati, i ty přece všechny sváté sliby svoje co nevidět dokážeš, že jiného nemiluješ, jiného neuznáváš, pro jiného žítí nechceš než pro to svoje ničemné, já. Pročež jdi mi s očí, když nemohu je ho viděti, nechci viděti nikoho... především však ne tebe...“

Nedomluvila Leonila. Zeslabena tolikerými prudkými dojmy doby poslední a předrážděna přebolestným vyznáním svým svezla se, pozbývajíc smyslů, se svého křesla na zemi k jeho nohám...

Boleslav zničen naklonil se k ní. Byla tak siná, že se mu zdála býti nebožkou...

Nemýlil se zůplna, byla proň nebožkou. Což si nepřála, aby proň navždy mrtvou zůstala?

Viděli se naposled.

Leonila odcestovala za málo dní do vlasti prvního svého manžela, kdež jí byl vykázal krásný statek, na němž se byl narodil, za vdovské sídlo. Věnovala se se vši energií svého vzácného ducha vychování Leonovu, především nad tím bdíc, aby se v duši jeho nemohly zakořeniti zárodky oněch vlastností, které bujely v srdci jeho otce a staly se překážkami k jejímu i jeho štěstí.

Vladimír se nesnažil, aby jí, jak na počátku zamýšlel, dítě své na každý způsob odňal. Zanašel se teď zcela jinými, mnohem proň důležitějšími věcmi, než aby si dobyl dědice svého zpět. Úřední prohlídka zviklala přece poněkud důvěru vídeňských kruhů, k čemuž nemálo přispělo, že se dostalo bůhvíjakou náhodou, nejspíše chvástavostí služebnictva, mezi ně, že se jeho choť za něj obětovala, že spisy závadné skutečně u sebe choval a velmi opatrně ukryval.

Divil se nemálo, když o pověstech těch slyšel, a podezřívá tu Boleslava, tu zas Leonilu, že mezi obecností je pouštějí dílem ze msty, dílem aby mu kariéru zkazili. Oh, kdyby nebylo onoho dopisu v rukách Leonilinych bývalo, jinak by si byl počínal. Ale potlačoval svůj hněv, nevěda, jak dalece Boleslava zasvětila v tajemství, kdo vlastně byl pisatelem onoho listu, pročej jí také za příčinou Leona neznepokojoval, aby ze zášti mu nedopověděla, co snad jen napověděla, neb dosud mu zamlčela.

Nebylo mu známo, že Leonila skryla jistou část spisů mezi svoje noty; domníval se ve zmatku onoho večera, že odnáší všechny spisy v osudných deskách do svého pokoje, kdež je opatrně sám na prach a popel spálil. Avšak sloužící, kteří měli rozkaz, aby s komornou vše, co paní náleželo, za ní do Malobor dopravili, chtějíce noty zabaliti, přišli na brožurky v nich patrně úmyslně schované, z jejichž názvů ovšem ihned poznali, proč byly tímto způsobem zde uloženy.

Bylo u nich od chvíle té najisto postaveno, že se Leonila, kteráž byla mezi služebnictvem, jak již praveno, nadmíru oblíbená a ctěna, za manžela svého všanc vydala, svolivši, aby veškeré podezření s něho smyla, v krutou onu roztržku, zajisté ale jen na oko, neboť se domnívali, že až poplach s knihami poněkud se utiší, panstvo zdánlivě se smíří, a Leonila opět k manželu se vrátí a bývalé svoje postavení v domě zaujme.

Vladimír nanejvýš uražen náhlou vlačností těch kteří jej dříve přátelstvím svým obsypávali, a nemoha se žádného vyznamenání dočkati, ač byl podal celé stohy dobrozdání a úvah na něm žádaných, viděl v tom konečně věc cti přemáhati překážky, náhle v cestu se mu stavící, a domoci se stůj co stůj uznání tam, kde byl již přesvědčen, že si dobyl celý houf slavověnců. Přebýval více ve Vídni než v Orlovicích, zanedbávaje nad záležitostmi veřejnými velmi povážlivě svoje vlastní.

V tom ho došel dopis doktora Snětivce, jenž se mu uváděl jakožto prostředník Boleslavem zvolený, aby s ní vyjednal, kterak se jejich poměr konečně ustáliti má, netaje se, že bratranec jeho se bude odvolávati k poslední vůli ujcově, aby oba ve stejné míře se účastnili správy závodů jim

Pokračování příští středu

Za bezpečnost občanů

budu moci i s ženou fláknout v ranně vylidněných ulicích Prahy, v hodině prvního zatikání ptactva v parku, a vychutnat poesii probouzejícího se dne s vůní vody, čerstvých housek a chleba, a nebýt přitom pokládán za podezřelou osobu ani za parazitního flamendra.

A za to vše ochráncům pořádku předem a srdečně, za sebe i za ostatní, děkuji.

Kam vede
extremismus?

V německém Solingenu uhořelo pět německých občanek turecké národnosti v domě, který zapálil někdo z ultrapravicových neonacistů. Je to již několikátá ukázka smýšlení a způsobů těchto žvlů. Již nelze zakrývat skutečnost, že na území Německa ještě nacistické sklony nevymřely. Začínalo to slovními útoky a pokračuje brutalitou v praxi. Kde a jak to skončí je ve hvězdách.

Málokdo si dnes uvědomuje, že přesně takto to kdysi začínalo při nástupu A. Hitlera. Stejně řádili jeho hnědokošiláci z SA. Čím končili? Obdobu můžeme nalézt také u Gottwaldových rudých milic. I ty se v únoru 1948 pyšnili ostře nabitými kvěry. I z těch se rychle stali vrazi, likvidující brutálně v komunistických lágrech odpůrce bolševismu a obhájce demokracie. I oni patřili k hordě, která si dělala zuby na 3. světovou válku. Naštěstí tak daleko nestačili dojít.

Daleko od předcházejících příkladů není ani spolek ultrapravicových fanatiků Dr. Sládka. Ti jsou zatím jen ve stadiu slovních útoků, poněvíc zaměřených proti cikánům (proti komunistům ani slovo! — zajímavé, ne?). Jsou však stejně „alergiictí“ i na Národní demokraty! Zda zůstanou vždy jen u slov je otázkou. Co, když pokročí do dalšího stadia? Dá se to předpokládat. Zatím hlasy sládkovců resonují s těmi, které zaznaly z úst hnědokošiláčů i rudých milicionářů Gottwaldových. V Německu již

jim podobní řadí naplno. Veřejná vystoupení Dr. Sládka i jeho nedávne brutální fyzické napadení paní M.P., pro něž byl nyní zbaven poslanecké imunity, aby mohl být za svůj čin souzen, k tomu nemají daleko!

Přes extrémismus ultrapravice cesta ke skutečné demokracii však nevede. Jako k ní nevede přes opačný extrém, třeba by byl oblečen v sametu! Správnou cestou může být jen demokratická zákonost občanů.

Jaromír Thuma, Praha

REZOLUCE

ze setkání pražských členů a příznivců Slovanské unie dne
9. června 1993

Dnešní setkání pražských členů a příznivců Slovanské unie se k návrhu předsednictva usneslo takto:

Rozhodně protestujeme proti jakýmkoli oficiálním jednáním s organizacemi Němců, odsunutých po válce z našeho pohraničí rozhodnutím vítězných mocností v Postupimi. Odmítáme nejenom jednání orgánů vyšší úrovně, ale jakékoli jednání vůbec a pokusy tohoto druhu pokládáme za hrubé porušování mezinárodních dohod. Kromě toho prohlašujeme účast kohokoli na takových jednáních za naplnění skutkové podstaty vlastizrady ve smyslu příslušného zákona a obracíme se na Generálního prokurátora, aby podnikl příslušné kroky, jak je povinen.

Naprosto odmítáme přebírání jakýchkoli uchazečů o azyl v Německu a žádáme naše nejvyšší orgány, aby v tomto smyslu nevedly s příslušnými místy v NSR žádná jednání. Neuznáváme ani tranzit přes naše území, protože není záruka, že by transport neopustily kriminální živly, které by zvýšily už i tak neúnosně vysoký počet ilegálních přistěhovalců v naší zemi. A vyzýváme vládu, aby napříště podobné záměry německých kruhů předem nepřipouštěla. Pro případ, že tato rezoluce u naší vlády nedojde ohlasu, obracíme se na Český parlament, aby jí vyslovil nedůvěru.

Jako záruku proti těmto a dalším možným protinárodním a protispolečenským iniciativám, vesměs za zády voličů, vidíme vyhlášení neutrality při současném budování vlastního silného státu s moderní armádou, pro nějž bude vstup do jakýchkoli nových vojenských seskupení nereálný. Také proto odsuzujeme účast naší vojenské jednotky v Jugoslávii, zejména bez schválení parlamentu. Stejně nezbytné je zůstat mimo členství v Evropském společenství bez pevných hranic a s možností nabývat občanství kýmkoli. Odmítáme také jakoukoli formu připravované okupace pod firmou pobytu jednotek OSN na našem území, zahrnující také jednotky Wehrmachtu.

SLOVANSKÁ UNIE
Mluvčí: Alexej Pludek
Josef Groušíl
Vladimír Soukup

STAVITELÉ KULIS

Stavme divadelní kulisy, hezky to vypadá

Když vidím, jak mnohé v naší sametem zavalené zemi je více kulisou než skutečností, vždy si vzpomenu na výrok dcerky po jejím prvním vystoupení v Národním divadle. Tenkrát jí bylo pouhých osm let. Již jako sedmiletá se dostala do dětského baletního studia ND. Chodila s babičkou do takového docela amatérského tanečního kroužku pro děti a jednou tam přišla jakási profesorka, která hledala talentované děti pro svůj soubor. Vybrala si dcerku. Když jsme se dozvěděli, že jde o dětský soubor ND, ani jsme tomu nechtěli věřit. Ale bylo tomu tak. V osmi letech pak dcerka poprvé vystoupila na naší první scéně v "Prodané nevěstě". Byl to pro ni obrovský zážitek. Po návratu domů byla přímo nabita dojmy, se kterými se s námi ihned musela podělit. Nevyprávěla o operních sólistech. Ty znala ze setkání v prostorách divadla. Mnohem více ji zaujala scéna. Proto největším jejím poznáním bylo, jak nám s velikou vážností sdělila, že divadlo je vlastně velký podvod. Kulisy jsou prý zepředu namalované a zezadu, tam, kde je diváci nevidí, — polepené starými novinami!

Ted' se u nás na stavbu podobných kulis specialisovala firma "HAVEL's DISIDENT Co. s.s.r.v.o. (tj. "společnost s ručením velmi omezeným"). Dosahuje výsledků, jaké ještě nikdo na světě neviděl. Jsou sice i jiné firmy, které dělají podobné "kulisy", ale na rezač-sametovou firmu nestačí. Pro šéfa firmy bylo divadlo příliš malé. Jeho samolibost a ješitnost chtěla víc. Tak se rozhodl, že jeho kulisy musí pokrýt celou republiku. Byl to odvážný projekt, ale šéf firmy se nedal odradit. Však se také ihned našel dostatek sponsorů, kteří jej do tohoto podnikání založili. Samozřejmě sponzorů zahraničních. Především z blízkého západu i východu. Nezarazilo jej v rozletu ani to, když zjistil, že na kulisy pro celou republiku nemá dost materiálu. Vyřešil to jednoduše. Postaral se o rozdělení republiky. Zmenšil ji o třetinu, kterou pustil tak říkajíc k vodě a pro ten zbytek bylo materiálu dost. A tak se v naší okleštěné republice pod jeho firmou staví kulisy všude. A jaké pestré scény předvádějí! Honosné a plné sametu! Vše hezky v jásavých barvách, růžová samozřejmě převládá. Vždyť je to oblíbená barva velkého šéfa.

Jen škoda, že vše to jsou pouhé kulisy. Stavěl-li kníže Potěmkin divadelní vesnice, náš genius staví celá velkoměsta. A po pravdě řečeno zcela tradičně. Jeho kulisy zepředu ohromují svojí krásou, ale

SLOVANSKÁ UNIE
Podolská 10
147 17 Praha 4

Vážení slovanští přátelé,

upřímně se radujeme, že souhlasíte s nezbytností vytvořit společenství našich národů pro obranu kultury, nezávislosti, prosperity a národní i všeslovanské identity. Je to historicky nevyhnutelný proces, tak dramaticky připomínaný právě nyní, kdy se opět bezohledně prosazuje starý plán německých agresivních kruhů, Drang nach Osten. Jako pokaždé v dějinách téměř výlučně na úkor právě slovanských národů. Pociťujeme to všichni, i když ne stejně dramaticky jako bývalá Jugoslávie.

Navrhujeme, aby naše společenství bylo svazkem nezávislých občanských iniciativ u všech slovanských národů na základě dobrovolnosti a ideového zaměření na slovanskou vzájemnost. Aby v kterémkoli slovanském národě se mohla ustavit i různá sdružení libovolného zaměření, kulturního, historického, jazykového, folklorního a navázala kontakt jak mezi sebou, tak s podobnými sdruženími v kterémkoli slovanském národě i s krajanskými spolky v neslovanských zemích.

Domníváme se, že by bylo užitečné vytýčit kromě všeobecně přijímané perspektivy bližší konkrétní cíl, k němuž bychom všichni mohli upnout svou pozornost v nejbližších letech. Bylo by to podnětné, srozumitelné a značné části příslušníků našich národů proto přijatelné. Věříme, že nás pochopíte, když navrhujeme uskutečnit v roce 150. výročí Prvního všeslovanského sjezdu v Praze oslavy tohoto významného historického data. Jak je vám známo, 1. Vseslovanského sjezdu v Praze se v roce 1848 zúčastnili delegáti v podstatě všech Slovanů a toto první naše novodobé vystoupení bylo v celé Evropě přijato s mimořádným ohlasem.

Za tím účelem vás prosíme o souhlas s tímto programovým obrysem a předem děkujeme za adresy slovanského sdružení ve vaší zemi, které by se této myšlenky ujalo. Pošlete je na adresu v záhlaví tohoto listu a pokládejte nás spíše za iniciátory než za organizátory — proto o ustavení všeslovanského výboru a jeho sídla se jistě v brzké době dohodneme. Také o vydávání společného bulletinu, společných komisí Přípravného výboru oslav, a o svolání národních konferencí, podle našeho názoru už v příštím roce aby další rok už mohlo být uskutečněno setkání představitelů jednotlivých národních sdružení.

Prosíme vás o brzkou odpověď a — můžete-li — o publikování tohoto dopisu nebo alespoň jeho hlavních myšlenek ve vašem tisku. Budeme vám zasílat, budete-li si to přát, naše materiály a stejně tak prosíme o laskavé zasílání vašich. Ze srdce vám přejeme mnoho sil a odvahy v našem společném nerovném zápase, věříce, že historická pravda je na naší straně a že ji společnými silami prosadíme.

S bratrskými pozdravy

Slovanská unie

zezadu jsou jen polepeny starým tiskem. Ponejvíce Rudým právem. Návštěvníci ze zahraničí mohou shlédnout jen tu přední stranu. Ta zadní, nehezká, jim zůstává skryta. K té se dostanou jen naši občané. Jim zůstává skryta naopak ta strana přední. A sametová Co. si dává dobrý pozor, aby náhodou cizí návštěvníci za její kulisy nenakukovali. Aby tam nezahledli stopy přežívajícího bolševismu. To by jistě nedělalo "HAVEL's DISIDENT Co." dobrou reklamu.

Z vlastních našich občanů firma obavy nemá. Na ty má dost svých "sametových šerifů", kteří se dovedou o pořádek již postarat. A tak svět má možnost vidět kulisami přecpanou scénu, jakou ještě nikdo nevytvořil. Zasloužilo by si to doslova záznam v knize Guinesových rekordů.

Ing. Jaromír Thuma, Praha

CENY DO EVROPY: Sept. od \$749.00

- PRAHA - July, Aug. \$869.00
- VÍDEŇ \$769.00
- FRANKFURT - July ..\$398.00, Aug. \$599.00
- MNICHOV \$749.00
- ŘÍM \$789.00
- PAŘÍŽ \$599.00
- LONDÝN \$689.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$789.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

František Růžička

Taková malá, bílá a třpytící se kulička zvaná perla, i kdyby byla vylovena třeba ze Zátoky sviní, je stále perlou a má svoji hodnotu. Je-li propojena s dalšími do náhrdelníku, stává se přímo skvostným klenotem.

Podívejme se na pár takových perliček i když budete mít možná dojem, že byly loveny skutečně v oné zátocce. Až je po čase vyjmeme z knihovny, třeba budou mít svoji historickou hodnotu.

ZÁKON VE VLASTNÍCH RUKÁCH

Členové mládežnické odnože neparlamentní Národně sociální strany — Národně sociální mládež oznámili, že ve jménu národní hrdosti a cti budou odstraňovat, přemalovávat a likvidovat cizojazyčné nápisy, označení a reklamy, které jsou bez českého překladu. Předseda Otakar Ševčík uvedl, že si je vědom protiprávnosti tohoto jednání, ale že nevidí jinou možnost, jak jinak apelovat na českou veřejnost. Řešení právní cestou je totiž v nedohlednu.

Poznámka: Jak vidět, lid by zákon ctil. Kdyby byl jednoznačný a kdyby — vůbec byl.

BRATRSKÁ IDEOLOGIE

V hlavním líčení v trestní věci proti bývalým ministrům financí Leopoldovi Léroví a Jaromíru Žákovi bylo zjištěno, že KSČ se podílela na pomoci světovému komunistickému hnutí již od roku 1966. Miloš Jakeš, bývalý generální tajemník ÚV jako svědek vypověděl, že on o konkrétní pomoci nikdy nerozhodoval, že o ní věděl jen obecně. Tuto pomoc mezinárodnímu dělnickému hnutí však považoval a dodnes považuje za správnou.

Poznámka: Vaše dílo, páni Václavové!

PRAKTIKY NOVINÁŘŮ

Ministr P. Lom prohlásil, že novináři využívají obrovské moci a hrají nefér hru, protože se odvolávají na blíže neurčené zdroje. Tím vznášejí nepodloženou a věcně chybnou kritiku. Dále uvedl: "Víme o problémech resortu, máme je zmapovány, ovšem jejich řešení vyžaduje určitý čas a mravenčí práci..."

Poznámka: Pane ministře, chyby jsou chyby, ty lze odstraňovat postupně, ale nomenklaturní novináře provotřídně vyškolené v řadách KSČ již neodstraníte.

NAD ČTK ZATAŽENO

Zaměstnanci ČTK požadují odstoupení ředitele a situace je komentována i tím, že agenturu přivedl na mizinu. Na svoji obhajobu uvádí, že byl jmenován do funkce s úkolem zajistit delimitaci. "Bez mého zásahu by odešel na Slovensko majetek za 160 mil. Kč. Platební neschopnost kolísala od 10 — 30 mil. Kč. Zaniklé noviny zůstaly dlužny 4,5 mil. Kč (Telegraf 600 tis., Prostor 790 tis., Lidová demokracie 400 tis. Dlužní i Práce a Svobodné slovo). Požadavek na odvolání pana Dolanského a náměstkyně Bluhové a mé považují za nepřilíš šťastnou personifikaci."

Poznámka: Ne že bych se ještě dneska chtěl někoho zastávat. Po odstraňujících příkladech již z té nové garnitury nevěřím nikomu. Avšak nelze neslyšet hlasy, které uvádějí, že P. Uhl zakonzervoval na ČTK hnízdo spolupracovníků a příslušníků StB.

PIKANTNÍ LÁKADLO

Jak oznámil populární Blesk, mají fanoušci Viktorie Žižkov kromě zápisů svého klubu další zajímavé povyražení. V nově otevřené restauraci Victoria si po každém zápase mohou dát zdarma jedno "orosené". Stačí, prokáží-li se platnou vstupenkou ze zápasu. Navíc se na ně možná usměje i další lákadlo. Třikrát v týdnu pro ně totiž budou striptýzové sedánky.

Poznámka: Tady už není co dodat. Snahy získat diváka do ochozů za každou cenu jsou evidentní.

DRAMATICKÁ FRAŠKA

Informace o chystaném atentátu na V. Havla se zatím v průběhu vyšetřování nepotvrdila. Podle mluvčího NV Jana Šuberta neexistuje jediný důkaz.

Poznámka: Jako řadový občan opravdu nevím, zda jde o drama psané v disidentském vězení, či o frašku psanou v exilu. Ve zprávě tisku bylo dále uvedeno, že pět ze sedmi zadržených je i nadále ve třicetidenní vyhošťovací vazbě. Následně bylo ale objasněno, že institut vyhošťovací vazby v českém právním řádu ani neexistuje. Tak opravdu nevím, dělají z nás sdělovací prostředky (nebo mluvčí) blbce a nebo jenom malé české blběčky?? Konec konců poušmál se i bývalý ministr vnitra T. Sokol slovy: "Co bychom to byli za stát, kdybychom neměli své vlastní šakaly..."

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ

Čtyři anonymy, které ohlásily na KS v Ústí n. Labem atentáty na prezidenta republiky v době konání trýzny v Terezíně, měly za následek mimořádná bezpečnostní opatření... Podle zprávy z tisku bylo v noci na neděli ukradeno z areálu Národního hřbitova v Terezíně osm státních vlajek, přestože byl areál pod dohledem.

Poznámka: O všudypřítomnosti naší policie se budou pomalu

V sovětské Georgii separatisté utíkají v horské cestě blíže Meste

vyprávět zertovné zkazky, jako dříve na příslušníky SNB. Jak je vidět, moc se toho na její pohotovosti nevylepší ani v okamžiku, kdy je přítomna. Snad jen kdyby nám chtěli ukrást přímo Jeho Veličenstvo.

Zasmejte sa s nami

Sprostá hlava.

Host: „Myslím, že nútený budem prestať ku Vám chodiť na víno.“

Hostinský: A to už prečo?“

Host: „Od toho Vášho vína, ktoré som pred včera u Vás vypil, mal som včera celý deň akúsi sprostú hlavu.“

Hostinský: „Prepáčte, ale tomu snáď nebolo víno na príčinu.“

Bál sa, že mu zaškodí.

Žena: Ale povedz že mi, prečo hneď za rána piješ šnaps!

Muž: Len preto, že som vo sne veľmi tačnú bravčovinu jedol, nuž aby mi nezaškodila.

Medzi priateľmi.

Chcel mať groše a nie ženu.

Prvý priateľ: Ale povedz mi braček, prečo si už pred samou svadbou opustil dcéru bohatého bankára K.

Druhý priateľ: Vieš braček, to ti je tak: K. mi chcel dať dcéru a 100.000 vložiť do banku, a ja som chcel, aby mi dal 100.000 a dcéru uložil do banku.

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE BY OWNER

6-rm. brick - REDUCED! Boulevard Manor, Remodeled bath & kitchen with Breakfast bar; Finished bsmt, Replacement windows (wash from inside). Appliances to stay incl. Washer & Dryer, 3 ceiling fans. CAC —much more. Must see. Make offer 708-652-1481.

Pronajme se v North Riverside 1-ložnicový moderní byt s kompletním příslušenstvím a parkováním. Volejte večer: 442-8482.

HOME FOR SALE

3 bdrm. ranch in Stickney lge fam. rm. CAC, garage, appls. close to school & transp. move in cond. \$121,900.- Appts. only. tel. 788-6903 or 749-7422.

PŘEKLADY

IJK

Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Kde možno koupit HLASATEL:

- Mlnářik Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Brookfield (Minarík II.) Bakery
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausege & Delicatessen
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- The European Village, Ltd.
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

Konco Industries, Inc.
6135 W. 26th Street
Cicero, Ill.
Tel: 708-652-1555

**MACHINIST-GRINDER OPERATOR-
CNC PROGRAMMER**

Looking for experienced, min. 5 yrs., CNC Programmer. Must have own tools & speak English. Bridgeview. Please send resume to: P.O.Box 1218, 55 E. Jackson Blvd., Suite 1820, Chicago, Ill. 60604-4196.

HELP WANTED

Riverside restaurant přijme host neb hostes. 3422 S. Harlem, Riverside, Il.

Machinist

MACHINIST/CNC

1st & 2nd shifts. 5 yrs min. JOB SHOP exp. 2 yrs min set-up & run experience & Mazatrol T-32 /M-32. Capable of set-up & run manual & secondary equip. Must be organized, quality-oriented & have leadership abilities. Exc shop math skills req'd. A physical & drug test req'd. Must read & speak English. Fax resume to: 708-260-1239. Or call: 708-260-1110

SEZNÁMENÍ

Starší žena hledá seznámení se starším slušným gentlemanem, narozený na "Ryby" (18.2-20.3). Přestěhování možné, nejraději Oregon - "Není podmínkou".

SEZNÁMENÍ

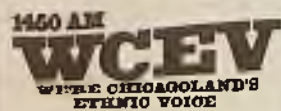
Podnikavé, svěží, sympatická Češka s vysokoškolským vzděláním 60/172 z dobré rodiny, mladšího vzhledu i myšlení, plnoštíhlá reprezentativní, hobby: vaření, cestování, camping a moře, hudba, domácí pohoda, hledá odpovídajícího vyššího muže, přítele se zajištěným postavením v Americe. Prosím foto. Zn.: "Srdce na dlani."

SEZNÁMENÍ

Blondýnka, 55let/165 cm, Češka, plnější postavy, veselá, příjemná na delší návštěvě v Berwynu hledá společnost osam. intel. krajan. Zn. "Přátelství."

SEZNÁMENÍ

Ráda se seznámím s mužem inteligent., nekuřák, nepiják od 75 do 80 let. Foto nutné. Zn. "Upřímný".

Náš písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

'Fundamentalism' Isn't The Danger

I have just finished reading another column of comment about Africa, Asia and the Middle East in which the author repeats the often expressed fears about Moslem fundamentalism and its threat to stability in many nations.

What is a threat is not Moslem fundamentalism or Christian fundamentalism or Jewish fundamentalism or Hindu fundamentalism or Buddhist fundamentalism, but the zeal with which some within these groups wish to transfer their religious beliefs to government policy.

We should apply our religious faith to life, but we should reject imposing details of our personal religious beliefs on those who do not share these specifics.

Understanding should replace zealotry.

We should find those values on which almost all people of religious conviction, or no religious conviction, can agree, but avoid imposing our more specific religious ideas on those who do not share them. Unfortunately the latter is happening in too much of the world.

We can agree on some things, regardless of our background:

- Peace is generally better than war.
- Democracy is better than dictatorship.
- Understanding others is better than hating others.
- Feeding people is better than having them starve.

The list could go on at great length.

But when we start to impose our personal religious standards in detail on others, then we head into trouble.

For example, when I served in the state legislature, there was an attempt to impose a Sunday closing law, commonly known as "blue" laws, on all businesses.

It had great public appeal.

But I remember the letter I received from the Seventh-day Adventist who had a bakery, whose religious beliefs caused him to close on Saturday and stay open on Sunday. And what about Orthodox Jews who honor Saturday?

Today you would have to add Moslems, who now outnumber Presbyterians in our nation. Many Moslems respect Friday as the holy day.

When national leaders like those

who lead Sudan impose the details of Moslem law on all Sudanese citizens, regardless of their religious beliefs, they do a disservice to their country and stir animosities that do major long-range harm.

But that is not true simply of Sudan's leaders.

It is a danger for people of all religious persuasions anywhere in the world.

Moses said he did not personally believe in divorce, but as a government official he granted it.

In this case, he divided his personal beliefs and his governmental function.

We should find those areas in which most people can agree, and on that base build a better nation and a better world.

But we should avoid the temptation of using government as a vehicle to force others to follow our religious beliefs.

"We should avoid the temptation of using government as a vehicle to force others to follow our religious beliefs."

Dear friends,
yesterday I got from my friend from U.S.A. your address. I would like to correspondent world-wide.

My name is Věra. I was born 5.7.1949, my husband Milan in 1946, our son Pavel is studying first year at a university.

Please write me, one and more people. Naturally, I write best in Czech, but I can also write in English and in Esperanto.

Dear ones, I am looking forward to your first letters. Please write to me soon.

Yours sincerely

Věra Smělá
Trávnícká 30a
796 01 Prostějov
Czech Republic

Hledám spisovatele k napsání knihy. Námět průřez životem. Úspěch zaručený. Zn. Adresa v redakci!

Já, Josef Francík, narozen 1. prosince 1934 v obci Ustaleč 58 Zavlekov, okr. Klatovy, hledám touto cestou Vojtu Francíka, narozeného r. 1876 nebo jeho syny, kteří se usadili v Chicagu. Jejich otec Vojta Francík pracoval v mlékárně.

Má adresa: Josef Francík, Plumlov 274, 798 03 Czech Republic, EUROPE

svět kolem nás

Svět zvířat

KOČKY JSOU LÉČIVKY!

„Pátý den je pro každou dietu nejhorší,“ říká Linda Evansová, hvězda amerického seriálu Dynasty. „Hubla jsem pro svou novou roli a naneštěstí právě pátý den přišla kamarádka s krabicí dortů. Už jsem se nechávala zviklat a přemýšlela jsem, který dortík by mi nejméně ublížil – když vtom najednou moje milovaná kočka Helen skočila do krabice a začala se v zákuscích válet! Nikdy předtím nic podobného neudělala! Jakmile byly dortíky zničeny, Helen zase spokojeně zalezla pod stůl a začala se olizovat. To zvířátko mělo víc rozumu než já...“

„NAMÍSTO ASPIRINU RADŠI POHLAD KOČKU!“ hlásá slogan jednoho z kalifornských spolků kočkomilů. „Je lékářsky prokázáno,“ tvrdí dotyčný spolek, „že blízkost kočky snižuje lidem krevní tlak, zklidňuje puls a léčí bolesti hlavy. V našich řadách jsou stovky lidí, které kočky vyléčily z depresí, včas varovaly před zemětřesením či dokonce před rozvodem...“

Je váš mourek také léčivý, anebo je to jen obyčejný líný pazour? Prolustrujte si ho sami dle návodu Bud Ward's Cat Society ze San Franciska:

1. Běžte do jiného pokoje, než ve kterém právě je váš kocour (kočka). Ulehňte na podlahu, uvolněte se, zhluboka dýchejte a intenzivně si představujte, že k vám kocourek přichází a lehá si vám na prsa. Pokud se to do patnácti minut opravdu stane, pak není pochyb – máte doma kocoura-léčivku.

2. Vezměte si kocoura na klín. Do každé ruky uchopte jeden míček. Oba

Podle výzkumů amerických spolků kočkomilů mají chlupatí mazlíčci léčivé účinky – snižují lidem krevní tlak a konejší rozbouřenou duši. Náš čtenář ze Znojma tvrdí, že kočky navíc ještě léčí nachlazení a revma!

najednou hoďte opačnými směry a přitom usilovně myslte na jeden z nich. Pokud kocour vyrazí právě za ním, spojuje vás hlubší pouto, které zvířátku umožňuje „léčit“.

3. Schovejte někde v místnosti oblíbenou hračku svého kocoura. Pak ho přineste a intenzivně myslte na skryt s hračkou. Pokud ji kocour do půl hodiny objeví, je „naladěn na stejnou frekvenci“ jako vy, a může vám tedy pomáhat.

4. Pár dní bedlivě pozorujte chování svého kocourka. Zapište si, kdy je nervózní, vyděšený, podrážděný. Během

několika hodin poté by měly přijít nepřijemnosti – ověřte si to. Pokud věc funguje, máte další důkaz o svém hlubším spojení s huňatým mazlíčkem...

Tolik tedy z Kalifornie – návrh ještě dodejme recept našeho čtenáře Pavla Buřiana ze Znojma, který doma nosívá svého kocoura omotaného kolem krku jako šálu a úspěšně tak čelí nachlazení, bolestem krční páteře i revmatismu v ramenu. Kocour jménem Balabán prý navíc uklidňujícím přede. Máte-li také nějaké zkušenosti s léčivostí koček, napište nám!

lb

Pohřbená minulost aneb Pokrokáři nebo konzervativci

Katuše Ubrinská

Na včerejšek jsme zapomněli a nyní nás čekají „světlé zítřky“. Udělali jsme tlustou čáru a otevřeme čistou stránku, řekli nám momentální mocní. Prominenty minulého režimu jsme morálně, leč sametově odsoudili, aby je to nebolelo. Součástí „očisty“ aneb sypání si popele na hlavu je vyjádření, že lidé vstoupili do komunistické strany z kariérismu. Už se nerozvádí, že právě kariéristé patřili ve straně mezi nejnebezpečnějšími — zrovna tak jako patří mezi nejnebezpečnější lidi dnes. Marně se ptám, jak lze morálně odsoudit někoho, kdo neví, co je morálka.

Ano, za komunistů byla sice období zla, ale byla také období dobra, a na to nesmíme zapomenout, v tom právě spočíval pokrok, nezadržitelný vývoj, i když provázený pochopitelně omyly, říkají nám ti současní. A zároveň si otvírají vrátka k odpuštění za takové vlastní „omyly“ jako je podvod, krádež, vlastizrada. Nemůžeme přece opakovat Norimberský proces, není k tomu důvod, tenkrát šlo o verdikt vítězných mocností proti poraženému viníkovi. Potom by morální právo působilo další bezpráví. Takové a jiné důvody slyšíme dnes a denně.

Mezitím ovšem stačili uklidit hlavní původce veškerého zla mimo dosah právního postihu. A potom nám mocenský aparát, složený z těchto kariéristů, sdělí, že neexistuje morální konsensus k opakování Norimberského procesu. Asi ne, protože momentální mocní se v očích veřejnosti za pár let své vlády stačili zdiskreditovat ještě víc než když kradli a odrovnávali druhé pod ochranou jediné všemocné strany.

Nacismus, to byla výhradně eskalace zla, tvrdí se nám. Komunismus měl sice občas temná údobí, ale také přinesl miliónům lidí dobro, zvláště v poslední době, kdy se stabilizoval, a na to lidé nezapomenou. Jejich zlo teď už není u moci a neškodí, tak proč otravujete voláním po spravedlnosti, zlobí se vládnoucí neokomunisté. Vždyť jste dostali zapláceno, abyste dali pokoj. Podívejte se na Španělsko, stále znovu nám oporažují ten model. Jenže ve Španělsku byla občanská válka a tedy jiné podmínky. Kdežto u nás? Na jedné straně teror, špiclování, flinkání, falešné zásluhy a na druhé straně v nejlepším případě pasivní resistance. Když slyším o někom, že byl politický vězeň, tak si představím neřáda, zločince, nechala se slyšet jistá dáma ze současných lepších kruhů, nedávno ještě členka strany vyvolených. Je to typický způsob obhajoby členů poražené mocenské strany — pomlouvat svoje oběti a odvolávat se na plnění tehdy platných zákonů.

Veřejná pohana se dnes nebere vážně, to by naši mocní již nevylezli z basy. Ale cejch čehosi zvrhlého a potupného, pokud jde o politické vězně, platí dál. I to vypovídá mnohé o morálce materialistického národa. Krádež, vražda, vlastizrada? Každý přece máme nějakou tu skvrnku na

charakteru. Ale odvaha a myšlení jsou nadále zločinem.

Po účelném oprášení křesťanství jsme začali houfně milovat své nepřátele a odpustili jim křivdy, kterých se dopouštěli. Stalo se a křesťanství bude opět odkopnuto na smetiště. Mouřenín splnil úlohu, zahrál si ve show, a u nás se přece stejně nevěří, tak co s takovou veteší dál.

Momentálně mocní tedy kupčí s odpustky, říká se jim lustrace. A je to docela výnosný džob. Vytvořili zákony, které vzbuzují všeobecnou neúctu, a v duchu těchto jejich zákonů zlo uniklo právní cestou trestu. Tím se ale odhalili sami jako nositelé zla a jeho obhájci. Minulost v jejich režiii skončila někde v kontejneru mezi odpadky. Na tomto příkladu vidíme shodu komunistického i neokomunistického materialistického myšlení. Historie je nezajímá, a pokud ji nemohou spláchnout do stoupy, tak ji alespoň překrouť a upraví podle svojí fazóny. Jenže právě tohle není možné.

Zfalšovaná minulost tvoří jenom zfalšovanou budoucnost. A ta potom nemůže mít dlouhé trvání. V podstatě šlo o reformu v režii geostrategů. Reforma — rozbití státu, jeho zbídačení, rozvrat všeho a vyvolání nepokojů, což má posloužit z hlediska celku k rozbití Evropy národů a k vytvoření Evropy občanů. Ti kariéristé, kteří se přidali, jsou pokrokáři. Kdežto konzervativci, kteří tohle odmítají, jsou dnes komunisté, nacisté, nacionalisté, fundamentalisté, zkrátka živly hodné odsouzení. Jak prostě!

Pádný důvod

Jakmile se podařilo soudruhům ní živého býka na družstevní dvůr z bolševické bandy K. Gottwalda vyhnat naše zemědělce z jejich rodných gruntů a předat je do rukou socialistických družstevníků ke zničení, zavedli hned také jednu novinku. Umělou inseminaci krav. Prý, aby geneticky vhodně upravili chovy skotu. Zdá se, že pravý důvod byl zcela v něčem jiném. Soudruzi si asi uvědomili, přivede-

ni živého býka na družstevní dvůr by pro ně mohlo být nebezpečné. Býky přece dráždí rudá barva a tě měli v sobě soudruzi nadmíru. Takový býk by se mohl vykašlat na své toužebně očekávané milenky a začít řídit mezi nomenklaturními představiteli dělnické třídy. A to by mohlo skončit katastrofálně. Ne pro býka. Pro soudruhy. Tak se raději inseminovalo.

Jaromír Thuma, Praha

Je velmi jednoduché odpovědět na tuto otázku jedním slovem: LÉPE! A tato odpověď je podložena zkušenostmi z mého měsíčního pobytu ve staré vlasti, kam jsem jel také proto, abych se setkal po 50 letech se spolužáky, se kterými jsem maturoval. Ale to je, jak říká Kipling, zase jiná historie.

ČSFR jsem navštívil poprvé pár měsíců po listopadové revoluci, tedy skoro za čtvrt století od svého útěku. Můj dojem byl tehdy více než skličující. V Praze, Bratislavě i na venkově bylo vše ještě zanedbanější a v podstatě zpustlejší stavu než když jsem vlast opouštěl. Obchody na hlavních třídách zanedbány a ty, které byly otevřeny, zely prázdnotou. Na dálnici mezi Prahou a Brnem byla jediná benzinová pumpa, která byla uzavřena v pravé poledne, protože zaměstnanci měnili žárovky. Ale to bylo...

Dnes je na každých 25 až 50 km moderní benzinová pumpa, která prodává i občerstvení a tzv. upomínkové předměty, má čisté záchody a často i sprchy, které možno za 15 Kč použít na 15 minut. Ve středu Prahy se neobyčejně rychle opravují a upravují všechny domy a "Zlatý kříž" je dokonce zameten a je plný přepychových obchodů a obchůdků s broušeným a nebroušeným sklem, elektrickými spotřebiči, fotoaparáty a obchody nabízejícími nejrůznější oděvy. Předměstské obchody jsou sice méně výstavné, ale mají rovněž výběr zboží a podstatně nižší ceny. V předměstích se začínají objevovat také velké potravinářské samoobsluhy, takové, jaké zde známe my. Jedna menší je dokonce i v podzemí ve stanici metra na Václavském náměstí. Jediné, co dosud absolutně nefunguje, jsou telefony. Pokud se tato služba radikálně nezlepší, bude to jedna z největších překážek rychlého obchodního rozvoje.

Praha je opět plna malých, větších a ještě větších restaurací a pivnic. Dokonce již není nutno ukazovat americký pas, aby vás do těch přepychovějších pustili — inu, konkurence. Na venkově je v tomto směru situace poněkud složitější, zde ještě převládají "Pohostinství" a "Jednoty" a tady je stále ještě proto problém slušně se najíst v čistém prostředí. Ale i to se zlepšuje, ale bude to si trvat déle než v Praze, která je cizinci jen zaplavena: Minulý rok jich navštívilo Prahu "jen" 84 milionů a bylo by jich asi ještě více, kdyby bylo dost hotelů a motelů za rozumné ceny (ne za 200\$ — ano dolarů, za noc). Ale zato je dost pokojů se snídaní v soukromých domech a bytech.

Snad každý z nás ví, jak dobrá jsou v Praze divadla a koncerty, jen tam člověk nesmí být v době Pražského jara, kdy lístek na Mozartovu operu stojí 1000 až 2000 Kč, ačkoliv jinak za lístek do divadla či na koncert zaplatíte asi tolik jako zde za lístek do kina (i se slevou pro "senior citizen"). A divadla jsou krásně restaurována a mají opět tradiční názvy: Stavovské, Vinohradské atd. Profesionální úroveň opery, činohry, muzikálů a koncertů je — jak jsme byli zvyklí — skutečně velmi, velmi vysoká.

Moji spolužáci a vrstevníci (dnes již všichni penzisté) pokládají za největší problém v České republice tu generaci, která dnes zastává důležitější místa ve státních službách a v průmyslu. To jsou lidé mezi 35-55 lety, kteří byli vychováni a odchoováni komunistickým režimem, naučili se dokonale předstírat práci a kvalifikaci a vyhnout se jakékoliv zodpovědnosti. Je skutečně neuvěřitelné že se podniky obracejí na odborníky starší generace, kteří jsou již léta v penzi, aby jim pomohli se složitým technickým či organizačním problémem. Při tom vláda ruší jeden tzv. výzkumný ústav za druhým, takže by se zdálo, že je dost kvalifikovaných odborných sil. Budoucnost je jistě v těch mladých a nejmladších. Ti se nebojí podnikat a vzít na sebe riziko a viděl jsem sám řadu velmi úspěšných malých podniků, které konkurují i na evropských trzích. Poznal jsem mladou socioložku, která nechala svého "femesla" a zorganizovala s minimálním kapitálem několika tisíc Kč úklidovou službu. Ta se již asi ke svému původnímu povolání nevrátí.

Je přirozené, že opět vzniká třída úspěšných a zámožnějších lidí, kteří své jmění získali především z exportu do zahraničí, je proto také přirozené, že jsou předmětem obvyklé lidské (a specificky české) závidosti. To je dále komplikováno tím, že bývalí mocnější příslušníci komunistické byrokracie mají "naštetřeny" značné částky uložené především v zahraničí a mají z toho dostatečný investiční kapitál. Mnoho úspěšných malých podnikatelů je proto v podezření, že jsou spojeni s komunistickou Mafií. Závist je asi také pravý důvod skutečné averse veřejnosti vůči emigrantům a uprchlíkům. Jednak stále existuje představa, že každý Američan je a musí být milionář, pro kterého např. letecký lístek z USA do Prahy nemůže být žádný výdaj ("...proč jsi neletěl první třídou?"). Závist je dále spojená s obavou: "Oni se nám sem pohnou, vykoupi všechny lepší domy a byty a když promění své peníze za Kč budou mít 30 až 40 tisíc měsíčně". Myslím proto, že není žádná naděje, že by byl kdy zabavený majetek vrácen. Každý poslanec musí počítat s tím, že dříve či později předstoupí před své voliče a emigranti mezi nimi nebudou. (Moji příbuzní a přátelé vědí, že z mé strany nebezpečí návratu nehrozí a mluví proto přede mnou dosti otevřeně.)

Usměvavé tváře

František Růžička

Zdá se, že se naši politikové v poslední době předhánějí, kdo z nich bude z televizní obrazovky více zářit. Úsměv vpravo, úsměv vlevo, úklon sem, úklon tam (každý se svojí specifikou), úsměv přímo do kamery. A potom slova. Mnohdy opakované, to snad aby jinak švejkovsky nechápající Čecháček dobře pochopil. Tentokrát se nám na obrazovce objevil sám pan ministr všeho rozprodávaného průmyslu. Přiznejme však že bez hereckých "opiček", vysypal ze sebe vše, co potřeboval. Jemu se musí přiznat, že mluvit opravdu umí. Při tomto vystoupení mne však doslova šokoval.

Obrátil se totiž na dělný a šikovný lid s výzvou, aby znovu začal vyrábět "dobré české dílo", stal se sám spotřebitelem především tohoto domácího produktu a aby se zapojil do výtvarné soutěže o zivárnění názvu "CZECH MADE". Nic proti tomu, námět by to byl docela dobrý. Předběhněme teď trochu dobu a prozradím, že do soutěže přišlo asi 1500 návrhů a první výrobky takto označené by se na trhu měly objevit ještě v průběhu letošních prázdnin.

Znovu se však vracím k naznačené pochybnosti. Námět by to byl docela dobrý, kdyby přišel krátce po listopadových událostech, v době, než se náš vnitřní trh začal hroutit a stal se předmětem rakouských, německých, polských, ruských, vietnamských malospotřebitelů "ve velkém". Předložení návrhu pana ministra v dnešní době, kdy jsme naše jogurty za dvě kačky nahradili německými za dvacet, naše čokolády za 12 švýcarskými za třicet a naše korunové nanuky za rakouské v ceně 15 Kč, se mi jeví víc než opožděné (neargumentujeme odbouráním státních dotací, daní z přidané hodnoty a pod., sem dané téma není směřováno.). A tak uvedu, co jsem někde zaslechl. Připadalo mi to z úst pana ministra jako prvotřídní ocenění práce celého ministerstva i ostatních lodivodů našeho průmyslu známku "CZECH ŠMEJD".

Při této příležitosti si dovoluji upozornit na několik souvislostí. Tou první je zavedení "trestních cel" na dovážené české zemědělské stroje do Rakouska. Pluhy, liškové brány, rotační sekačky a jiné zboží nabízejí čeští výrobci údajně za nižší než výrobní ceny. Proto se zavádí ochranná cla ve výši 33 - 215 procent. Další sankce mají přijít i na traktory (45-60%), výhrady jsou i k dodávkám trub, drátů a plechu. Ejhle — jak se kapitalistický stát stará o své vlastní výrobce. Snad by to chtělo trochu více poznání z terénu, páni ministři a více starostí o "stát".

Druhá souvislost je mířena přímo do textilního průmyslu. Zatímco na jedné straně vytváříme podmínky pro rozběh zahraničních firem (Jurgen Feuchter ve Svudčicích) o několik kilometrů dále (asi 5 km) v Mirovicích mlčky, bezradně i bez zájmu přihlížíme, jak se uzavírá jeden ze závodů piseckého Jitexu s 84 pracovníky. Není to také CZECH—ŠMEJD? Zmíněná zahraniční firma bude dokonce své zaměstnance svážet autobusem z blízkého okolí. Neprozrazuje vám to nic, ekonomové a lodivodi postkomunistického průmyslu?

Nakonec pokládám za povinnost poradit čtenářům jak obejít zákon, který i bývalým občanům ČR omezuje bezvízový turistický pobyt na pouhých 30 dní. Na hranice Německa, Rakouska či Polska je většinou jen 2 až 3 hodiny autem. Na celnici dostane váš pas výjezdní razítko a i když se vrátíte za 10 minut zpět těch 30 dní pobytu se začne počítat znovu. Bohužel toto mi bylo doporučeno až když jsem již měl — jako občan americký navyklý poslouchat zákony — zpáteční letecký lístek po 29 dnech pobytu. Škoda, líbilo se mi tam, jsem optimista do budoucna. Byl bych pobyl déle i když po tom co jsem dýchal pražský "vzduch" více než 14 dní opět se mi začalo vracet onemocnění horních cest dýchacích. Když zde nyní čtu v novinách varování před "polution" ve washingtonské oblasti, musím se jen usmívat...

OH

Zpravodaj z Washingtonu, září 1993

Minéři

Minéry se v záškodnických tlupách nazývali vždy ti, kteří kladli miny a nálože, aby bořili to, co jiný vytvořil. I představitelé naší sametové moci se zdají být takovými minéry. Možná i oni patří k nějaké docela obyčejné diverzantské tlupě, i když se nazývají dizidenty. Třeba se někdo jen přeslechl a z diverzanta udělal dizidenta. Vše pro to hovoří. Jako diverzantští minéři rozbíjejí. Rozbili Československo, zbořili most mezi našimi národy.

Nyní podminovávají důvěru poctivých občanů v demokracii. Zdá se, že připravují výbuch, který má občany srazit zpět do náruče komunismu. Aby je mohli sevřít pevněji do náruče a definitivně z nich nadělat otroky. Poslušné otroky, pracující pod dohledem sametové knuty a ve prospěch sametových diverzantů — pardon, dizidentů! Ono je to však vlastně totéž.

Jaronír Thuma, Praha